

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவசந்நிதானமுறை.

கடம்பூர்

சுயம்பிரகாசதேசிகர்மாணாக்கராகிய

சிதம்பரத்தைச்சார்ந்தபாளையங்கோட்டை

என்றுவழங்கும்

தென்னபுரி

தாண்டவராயமுநிவர்

இயற்றியது.

இஃது.

சிதம்பரம்.

சிவசுப்பிரமணியசுவாமிகள்

தென்னபுரி

கனகராயபொன்னம்பலப்பிள்ளையவர்கள்

கருத்தின்படி

வேலாயுதப்பத்தரவர்களால்

சென்னப்பட்டணம் கொண்ணூர்

மாணிக் கமுதலியார்

கம்பேனியாரவர்களு

மநோன்மணிவிலாசவச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விஷ்ணு பங்குனிமீ

உ

சிவமயம்.

சிறப்புட்பாயிரம்.

சிதம்பரம் கந்தசுவாமிகள் இயற்றியது

அச்சிறப்பதிப்பித்தோர்சிறப்பு.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

சீர்பெறுநவமணி தரைக்கரத்தாலே
பார்பெறவெழிந்து பரவியடொன்னிப்
பெண்ணினையாடும் பெருஞ்சேராண்டி
கண்ணினையமையா கமர்ந்தநிந்தகோ
லவரையுந்தமரோன லாகர்தெனச்சொலு
தவமுறுபெரியோர் தகவாய்ப்புகழுங்
கன்னலுந்தெங்கும் கழுஞ்சூழ்தரு
தென்னபுரியிற் சிறந்திடவுதித்தோன்
சஞ்சலமகற்றுஞ் சாம்பநடேசர்
சூஞ்சிதரஞ்சித செஞ்சரண்பணவோன்
கரவாசேதத்திரக் கலிவெண்பாமுதற்

சிறப்புப்பாயிரம்.

பிரபந்தங்கள் பேசியவரவோன்
கருணையுளத்தோன் கல்விக்கடலோன்
பொருளுகன்னன் போலுங்கொடையான்
தனுவாதிகளைத் தள்ளிப்பிரம
வனுபவநெறியி னன்புடனோங்குந்
தன்னேரில்லோன் தாண்டவராய
னென்னும்பெயர்ய விருந்தவத்தோன்செய்
சிவசந்நிதான முறைச்செந்நூலைத்
தவகுணவிபூதி ருத்திராட்சதாரண
விகவகுலவே ஸாயுதபத்தன்
விகவாசத்தொடு வேண்டுகோளின் படி
யகந்தவிர்சிந்தைய ரந்தணர்நேசர்
செகம்புகழ்புகழோர் சிந்தைமெய்த்தூயோ
சத்தியவாக்கரிச் சந்திரனொப்போர்
பத்தியாய்க்கொடுத்தலிற் கற்பகப்பண்போர்
புலக்கனொடுசிவ பூசாதுரந்தரர்
இலக்கணமறியான் புலக்கணிலாதோன்
என்னும்பழமொழிக் கிடமாகாமல்
நன்னூன்முதலாப் பன்னூலுணர்ந்தோர்
சற்குணமெல்லாந் தழைத்திடுவிளாகம்

சிறப்புப்பாயிரம்

கற்கொங்குராய நடராசேந்திரன்
செழிவுறுசெல்வார்சேர் தென்னபுரிவாழ்
எழில்வைசியகுல ராமலிங்கேந்திரன்
என்னுமன்பர்க ளெழுதாவெழுத்தெனப்
பன்னுமச்சிற் பதிப்பித்தனரே.,

சீதம்பரம்-கேணிபட்டம்
சுப்பிரமணியசுவாமிகளியற்றியது

ஆசிரியவிருத்தம்.

சிவசந்திதாந முறையெனுநலைத் தெளிவுறச்செ
ய்தவெனவரும், அவமெனுநாமருபம்போய்ச்ச்ச்தா
னந்தமெய்யெனவறிந்து, பவமெனுமுத்திக்கையிவ
ர்ந்துய்யப் பாளையங்கோட்டையில்வாழ்ந், தவமெ
னுந்திரள்களெலாமொருவடிவான் தாண்டவராயமா
முநியே.

விளாகம்-கொங்குராய
நடராஜபிள்ளையவர்களியற்றியது
கட்டளைக்கலித்துறை.

தாண்டவமாடு நேடசன்றிருவடிச் சரத்தினன்
மை, யீண்டுசிவசந்திதானமுறைத்தொடையே பரி
வா, யேன்பெறுதென்னபுரிவாழ்காராள விரிசப்பனா
ம், வேண்மகத்தாண்டவராயமுநிவன்விசேடணனே

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறிவிப்பு.

இந்நூலாசிரியராகிய-தென்னபுரி - தாண்டவ
யமுநிவரவர்களாலியற்றி ஆச்சிற்பதிப்பித்திருக்கு
புத்தகங்களாவன.

வேதாந்தசங்கற்பநிராகரணம்.

வைராக்கியசதகத்தீதாதத்திரவுரை.

சுயம்பிரகாசதேசிகர்பிள்ளைத்தமிழ்.

திருத்தொண்டர்போற்றிக்கலிவெண்பா.

விளாகம் நிநுத்தவிநாயகர்பதிகம்.

இனி ஆச்சிற்பதிப்பிக்கப்படும்புத்தகங்களாவன.

திருத்தொண்டரந்தாகி.

சேஷத்திராக்கலிவெண்பா.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.
சிவசந்நிதானமுறையின்
அட்டவவணா.

பக்கம்.	பெயர்.	பாடற் ஞெகை.
க	விநாயகர்காப்பு	க
செ	புலியூரந்தாதி கற்பகவிநாயகர்துதி }	க
உ	நான்முகம்	க00
உக	அன்புறுமாலே	க00
சுஎ	மதுரை சொக்கலிங்கம்	க
செ	சச்சிதானந்தம்	க
சஅ	பஞ்சரத்தினம்	டு
டுக	வண்ணப்பதிகம்	க0
டுக	சம்புலிங்கம்	க
க0	அருணாசலம்	க
செ	பஞ்சகம்	டு
கூஉ	கவிசங்கரம்	கக
கூக	பலசந்தமாலே	க0
கூஅ	நவரத்தினமாலே	கூ
எக	திரிபந்தாதி	க0
எங	மும்மணி	ங
எச	தெட்சுணாமூர்த்திவெண்பா	க0
எக	திருவருள்வியப்பு	க0
எக	திருவருட்பஞ்சகம்	டு

அட்டவணை.

பக்கம்	பெயர்	பாடற் கோவை
அ0	திருவளர்பதிகம்	க0
அ௩	சச்சிதானந்தவாழ்வு	க0
அ௬	ஞானநிஷ்டார்பேட்சை	க௧
அ௮	காப்பியக்கவித் துறை	௩௩
அ௯	சங்கீர்த்தனப்ஞ்சகம்	௩௩
க௦	சதுஷ்டயம்	௪
க௧	அழுங்கல்	௭
க௩	வேண்டிதல்	க0
க௬	புலம்பல்	௩௩
க௭	முறையீடு	க0
க௦0	கர்ன்னாமிர்தம்	௨0
க௦௩	விண்ணப்பம்	௨௨
க௧௧	நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா	௪
க௧௭	சிவகாமியம்மைபேரில் ஆசிரிய விருத்தம்	௧
க௧௮	குருஸ்துதி	௧
௨௨	அடியார்துதி	௧

ஆமொத்தம் திருவிருத்தங்கள் ௪௧௬.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீசாம்பநடேசாயநமஃ

சிவசந்நிதானமுறை.

விநாயகர்காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

தேன்மேவுமாமலர்கள் செங்கரத்திலேகொண்டு
வான்மேவுமண்டலொலா மன்னன்பு—தான்மேவிப்
பூசித்துநின்று புகழுங்கணபதியே
நேசிக்கவென்னுளத்தே நில்.

புலியூரந்தாதி.

கற்பகவிநாயகர்துதி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

புலியூரந்தாதியுரைக்கத்துணைநற்புயங்கமொடும்
புலியூரந்தாதிதழியவன்சேய்துதிப்போர்பாரிகைப்
புலியூரந்தாதியருந்தாதர்செவ்வம்புகழ்கதியும்
புலியூரந்தாதியகற்றச்செய்கற்பகப்போதகமே

நூன் முகம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூமேவுசெங்கமலமலர்த்தாளுநற் பொன்னுலகக், காமேவுவண்கரமுங்கிரித்தோளுங் கருங்களமும, மாமேவுநல்லருட்சண்முகமுங்கொண்டு வந்தருள்வாய், பாமேவுதென்புலியூர்நடராஜபசுபதியே. (க)

பதிக்குங்கருணையனிச்சப்பதமும் பதுமமதா, மதிக்குங்கரமுநல்வேயனதோளு மலர்மதிபேரம், கதிக்குங்கதிர்முகமுந்தாங்குமையொடென் கண்ணெதிர்வா, ததிக்குங்கமலத்தடம்புலியூர்வளர் சுந்தரனே.

சுந்தரமாமறையாகமமன்புடைத் தொண்டாயன், மந்தரமாமலையிட்டேகடல்கடை வானமரர், கந்தரவூர்திமுதற்குழுமேலக்கங் காணவரு, லிந்தரவூர்சடைத்தென்புலியூர்வள ரொம்பரனே. (ங)

பரவியதென்புலியூர்ச்சிற்சபையிற் பணிப்பதும, னூரவியதாளநொடிக்கவரிமுழ வும்முழக்க, லீரவியவம்மைகளிப்புறவேயருண்மிக்கநடம், மரவியற்சிதைபென்கண்காணநீயுண்டு மன்னவனே. (சு)

மன்னிய வன்பின் மனநெக்குருகி மருவியகண்,
மன்னியநீர் மிக் குறமாமதுரத் துதிகள் பல, பன்னிய
தொண்ட ரொடுங்குடவேழமையப் பார்த்தருள்வா
ம், பின்னியல்வான் சென்மதிற்புலியுருடை விண்ண
வனே. (டு)

விண்ணடியானவசத்தையுளபடி வேறுகண்டு,
ண்ணருளாற்றமைக்கண்டுபின்னுன்னிற் கலந்திடு
மிய, நண்ணடியார்க்கடியேனவல்செய்திட நாடி
வா, யெண்ணவரந்தருதென்புலியூர்வள ரொந்தந்
தையே. (சு)

தந்தையுந்தாயுந்தமருங்குலமுந் தனமுமிகு, சி
தைவிளங்கியதெய்வமும்போதிக்குந் தேசிகனும்,
தந்தையிருக்கும்புயவேந்துநீயன்றவேறுமுண்டோ
தந்தைத்தலமெனுந்தென்புலியூரின் முதுசிவமே. ()

மேலாய்விளங்கும்புலியுருறையும் விமலவெளி,
ராலாயனல்புனன்மண்ணியமானன்கதிரவன்வெண்,
ராலமதியந்திசைகாலமெய்பொய்பகலிரவே, டா
ராலந்தேவவமுதமற்றியாவுந் யாயினேயே. (அ)

ஆயும்புகழ்ப்புலியூருடையாய்நின் னருளன்றி
விண், ணையுமத்தேவருமுன்பதஞ்சித்தத் தெனவுமு
ண்டோ, நாயும்பருந்துமெமதெனும்பாக்கையை நா
மெனவே, பேயும்பழிக்க நடக்குமியாளே னுவுனைப் பே
னு வனே. (க௯)

பேணக்க திருந்தென்புலியூரிற் பிறங்குசடை
க், கோணக்கதிர்மதியோயருளாற்சுதை கொண்டவ
ரு, நாணக்கனியுமனத்தடியார்சென்னி நண்ணுமுன்
றன், சோணக்கமலக்கழல்பாடவந்து தொடங்கின
னே. (க௯)

தொடங்கியவாழ்க்கைதுறவுமெய்ஞ்ஞானத் து
ணிபொழுக்க, படங்கியவுள்ளமருட்டுணையன்றி ய
மைவுறுமோ. நடங்கியமின்னன்மழைமேகஞ்சென்
றுநுழைந்துநித, முடங்கியகோபுரம்வாழ்புலியூர்கொ
ண் முழுமுதலே. (க௯)

முதலந்தநீங்கும்புலியூரமரு முழுமணியே, கத
லந்தத்தார்க்கியனேற்குங் கொடிகொள் கருத்தன்மு
தற், சிதலந்தம்யாவையுமாட்டும்பராவின்று சீருள்
செய், புதலந்தமாதியமாமலர்கொண்டுனைப் பூசிக்க
வே. (க௯)

பூசாபலந்தருபுண்ணியனேவினை பொங்குமல,
நாசாகுணமலையேபுலியூரினி னண்ணியவா, வாசாபி
சாசமகற்றியவன்பாகத்தினுள்ளே, வாசாவருளொ
டுமுன்வந்துணர்த்து மறைமுடிவே. (கங)

மறையவனே தென்புலியூர்விளங்கு மனோகா
னையிற்றையவனேபெருவாரிதிநஞ்சு மிலங்குகண்ட
கையவனேதொழுந் தொண்டர்கள்செய்தகறை
பொறுக்கும், மறையவனே வினைநீங்கும்படிக்கி
ன்று போதிப்பையே. (கச)

போதிக்கவாகுருவாகிமெய்ஞ்ஞானத்தைப்போ
கவருள், சாதிக்கவாகுற்றமாக்கிடுமானவந் தன்னை
பின்று, சேதிக்கவாகுறையாதேவளர்சஞ் சிதவினை
ய, வாதிக்கவாகுணத்தென்புலியூரினில் வாழ்பவ
னே. (கரு)

வாழ்ந்தமண்ணோருமவ்விந்திரனாதியவானவரு
தாழ்ந்தகுறிப்பிப்பிணிப்பதனாகெட றுணுணர்வு
மாழ்ந்தவென்போலப்புவனியின்மேலொரு மந்
னனனேடோ, குழ்ந்தபிறப்பறச்செய்புலியூரமர் சோ
தியனே. (கக)

சோதிவிளங்குந்திருவடியோய்நல்ல தோல்லை
மலைச், சாதிவிளங்குமயிலன்னசாய நழைக்குமுமை,
பாதிவிளங்குந்திருவடிவாவருட் பைங்கடலே, நீதி
விளங்கும்புலியூரமரு நிரந்தரனே. (கௌ)

நிரந்தரமைம்புலவீதியிலேசென்று நின்றழன்
று, தூங்கரனாமுனைநாடாதலையுந் துணையிலியான்,
நரந்தரமில்லெனநோக்காதுமிக்க தபைசுரந்து, வரந்
தரவேண்டிம்புலியூர்விளங்கிய வானவனே. (கஅ)

வாமங்களமுருகோபாதலீதிபுமன்னியநல், லோ
மங்களுந்திகழ்தென்புலியூர்கொ ளுருத்திரனே, கா
மங்களவுங்கடுங்கொலைக்கோபமுங்கைவிட்டினி, நே
மங்கணிட்டடைகண்மேவியென்சித்த நிலைபெறவே. ()

நிலையார்பெரும்பற்றத்தென்புலியூரமர் நின்மல
னே, கொலையார்வுறும்புலித்தோலுடையாபொற் கு
டிமிமலைச், சிலையார்கரத்தவனையடிநாயினன்செய்வி
னைக, நிலையாரநீமுனம்வந்தேயருளைச்சுரந்தருளே. ()

தருமந்தழைவுறுந்தென்புலியூரமர் சங்கரனே, க
ருமந்தவநற்செபமுட்டியானங் கடந்தவொரு, வரும

ந்தஞானவமுதத்தையேழையருந்திடச்செய், தெரும
ந்துறம்புரிபஞ்ஞானமாம்பசி தீர்வுறவே. (உக)

தீராதிருக்கும்பவவனந்தாண்டித் திரும்பியிங்
கு, வாராதிருக்கும்பதநகர்மேவி வளருமின்பம், பே
ராதிருக்குரிளைநிற்கவேயருள்பிடைவினை, சேராதிரு
க்கும்புலியுருறையுஞ் சிதம்பரனே. (உஉ)

பரனேதிருத்தென்புலியூர்வளரும் பருத்தமழு
க், கரனேஜடாமுடிமீகேநகுசிரங் கண்டுவைத்த, ஹ
ரனேயரியதிருமால்விடையி லமருமகா, சுரனேமன
ந்தளர்ந்தேன்றளர்ந்தேன்செய்வை தொல்லருளே. (

அருள்வந்துநிற்குநெறிவிட்டுமிக்க வவனீயில்
வாழ், பொருள்வந்துநிற்கும்வழிகொண்டிவாழ்ந்த பு
லையனுளம், வெருள்வந்துநிற்கும்படிகாலன்மேவிய
வேலையிற்செய், தெருள்வந்துநிற்கும்படிபுலியூரார்
செஞ்சுடரே. (உச)

சுடர்பிடித்தேறுங்களசைச்சொலிக்கின்ற குலமு
ம்பல், விடர்பிடித்தேசெயும்பரசமுந்நைக்கக்கொண்டி
கலிவந்து, குடர்பிடித்தேயுறுங்கூட்டைப்பிரிக்கக்ஞ
றுகுநமன், பிடர்பிடித்தேதளச்செய்புலியுருடைப்பி
ஞ்ஞகனே. (உடு)

சிவசந்நிதானமுறை.

பிஞ்சைக்கடந்த புளிப்பழம்போலப் பிறங்குட
ல, மஞ்சைக்கடந்தங்கழல்பேணவாஞ்சை யகத்தரு
ள்செய், பஞ்சைக்கடந்தவடிமாதர்மேவும் பவனமுய
ர், மஞ்சைக்கடந்ததிருப்புலியூரமர் வண்மையனே.()

வண்மையனேபுலியூருறைவோயொரு மாமறை
சொல், லுண்மையனேகருணாகரனையன்ப ருள்வி
ளையுந், தண்மையனேதம்முணர்வார்க்குமற்றையர்த
ங்களுக்கு, மண்மையனே மிக்கசேய்மையனே யென்
னே யாண்டருளே. (உஎ)

ஆண்டவனே யகிலாண்டமெலாமுய வம்பலஞ்
செய், தாண்டவனே மலர்ப்பாதத்திலேவதத் தணிச்
சிலம்பு, பூண்டவனேபுலியூரவனேகங்கை பொங்கு
சடை, நீண்டவனே நற்குணாகரனேயென்று நின்ற
வனே. (உஅ)

நின்றாலுங்கீழே கிடந்தாலுமோடினு நீதிநன்
றே, டன்றாயினுமற்றையாதினுமெங்குநல் லாப்பிரி
ந்த, கன்றாகியுள்ளங்கனிந்துண்ணைநாடக் கருணைபுரி,
குன்றாவளந்தருதென்புலியூர்ச்சற் குணநிதியே. ()

குணமெட்டுமேவுஞ்சதாசிவமேயெங்குந் கோ
லுந்திசைக், கணமெட்டுமாயதற்கப்பாலுமாய்நின்ற

காரணனே, நிணமெட்டுஞ்சூலப் படையுடையாயெ
ங்கு நின்றபொழின், மணமெட்டுகின்ற திருப்புலியூ
ரமர் மாத்தவனே. (௩௦)

மாத்தவனே பரமானந்தனையயன் மாதிவற்கு,
மூத்தவனே யியல்பாகவலைக்குமம் மும்மலங்க, ணீத்
தவனே ஜகம்யா வைபுமாக்கிநிறுத்திவைத்துக், காத்
தவனே வளர்தென்புலியூருறை காரணனே. (௩௧)

காரணனே பெருந்தென்புலியூர்க்கருணையனே
யாரணனே யகண்டாகண்டனே யகிலாண்ட மெங்கு
ம், பூரணனே நன்னிலையே மகிமைகொள் புங்கவனே,
நாரணனே முதலியாவரும்போற்ற நடிப்பவனே. ()

நடிக்கும் படிக்கழைக்கத்தொப்போலுனே நா
டிமனம், பிடிக்கும்படிக்கருள்வாயடியேனுக்குப்பே
ருழைக்குந், துடிக்கும்படிமக்கரந்தந்தவாவச் சுரர்க
ளுக்கும், படிக்கும்படிகொடுக்கும்புலியூரமர் பண்ண
வனே. (௩௩)

பண்ணமருந்தமிழ்வாழ்புலியூர்கொள் பராபர
னே, கண்ணமருநன் மணியே யினிக்குங் கனிகனியே,
விண்ணமருவர் துதிநினைவாழ்த்த விரைந்தருள்வாய்,
வண்ணமருணைகிரியார் மதுரநல் வாக்கினேயே. (௩௪)

சிவசந்நிதானமுறை.

வாக்குக்கரசுவெண்காடனாப்போல வளர்துற
வு, மேக்குறுமாணிக்கவாசகனான்புமேவனுபுரர், கு
க்குமனானமுமாநாரநட்புந் தொடர்ந்தருளிக், காக்
குதல்வேண்மீம்புலியூரமாருட் கண்ணவனே. (௩௩)

கண்ணுதலேதென்புலியூரனே நின்கழற்பணிக
ள், பண்ணுதலேயென்கடனீயடியனைப் பார்த்தளித்
திக் கொண்ணுதலேநின்கடனாயிருக்கவு முள்ளத்தி
ல்வே, நெண்ணுதலோவழகாகுமடிமைசெய்யேழை
யற்கே. (௩௪)

ஏழையர்மையலில் வீழ்ந்தென்னுணர்வ திசை
யக்கற்று, மோழையதாகி முடிந்ததந்தோபொய்யர்
மூடர்பெறுங், கீழைமருவியபேறத்தனையுங் கிடை
த்திடுந்தீ, தூழைவிலக்கும்புலியூரமர்ந்தவுமாபதியே.

பதிகம்பலபுரிநால்வர்க்குமேலைப் பரமவின்பக்,
கதிகண்டுதந்தநடராஜனேசெங் கமலமலர், விதிகண்
னனே த்துந்திருத்தலம்யாவும் விரும்பவுயர், வதிகம்
படுதிருத்தென்புலியூரம ரங்கண்ணே. (௩௫)

கண்விளையாடுநுதற்பரமாநற் கனகமலைப், பெ
ண்விளையாடுமொருதிருப்பாகம் பிறங்குமரா, விண்
விளையாடுங்கடவுளர்போற்றிய வேதியனே, பண்வி
ளையாடுந்தமிழ்ப்புலியூர்கொள் பகாப்பொருளே. ()

பொருவேயிலாதநற்றென்புலியூர்ச் செம்புனித
வபு, மருவேயெனவெனக்குள்ளேவிளங்கிமுன்வாழ
வந்த, மருவேமெய்ஞ்ஞானவமுதத்தையூட்டுங் கு
ணத்தனையே, யருவேறிருவுருவேயடியேனுன்னடை
க்கலமே. (சு0)

அடையேறுமேவுங்கொடிப்புலியூர்ப்பொதுவா
டியவா, விடையேறுநாதமதிவாழ்சடைகொள் விமல
வருட், கொடையேறுநற்கணனேபாமேட்டிபொற்கு
ன்றவிலி, மடையேறுமாக்கைதரும்வல்லினைகள் வ
ருமவழியே. (சு1)

வழுவறுமன்பனாக் கண்டான்மகிழு மகோத்தி
போ, லெழுமருண்மேவிடுந்துக்கப்படுவர்க் கிரங்கியி
டு, மிழுதையில் வீட்டினுயிர்களைச்சேர்ப்பிக்கவிச்சை
கொளுஞ், செழுமைமிகுந்த புலியூரநின்றன் றிருவு
ளமே. (சு2)

உளங்கனியப்பர் சிரமேறுமன்பர்க ளுள்ளத்தி
லே, விளங்குமலத்தையழுத்துமம்மாயன் விழியணி
யுங், களங்கமில்வேதச்சிலம்பாருமின்னடங் காட்டி
டுமாற், பளிங்கிலமோங்கியதென்புலியூரநின் பாதங்
களே. (சு3)

பாயும்ப்ரகாசவெண்கோவணங்கீளு பரிந்தணி
யு, மாயும்புனிதநற்பட்டாடைபூண்டி மம்பரமாக்,
காயும்புலியதள்பூணும்புயங்கமென்கச்சணியுந், தாயு
ம்பிதாவென்புலியூரநின்னணி தங்கிடைபே. (சச)

தங்கமலையைக் குனிக்கும்பதுமன்றலைபிடிக்குந்
துங்கமிகுமனலேந்துந்தெழிக்குந் துடிபிடிக்கு, மங்
கலவன் பர்சிரமேறுமாப்பய மாய்க்குமுமை, செங்க
ரம்பற்றும்புலியூரநின்றன் றிருக்காமே. (சரு)

கருதியபொன்மலைதாங்குந்தனஞ்சயன் கன்று
றவே, பொருதுந்தமையுணர்வோர் தமிழ்மலைக்கு
ப் பூரிக்குநன், மருமலர்மலைசந்தேதற்குஞ் சயம்பெ
றுமங்கைதழுஉந், திருவளர்பொய்கைப் பெரும்புலி
யூரநின் றிண்புயமே. (சக)

புயல்வண்ணனுமஞ்ச நஞ்சமுதாக்கும் புகழ்
பெறுமை, நயமுறவேற்குமாமாதர்மங்கல நாணளிக்
குஞ், சயசாமவேதந் தெரனிக்குநற்கண்டிகை தான
ணியுந், தயவாருஞானிகள் குழ்புலியூரநின் றன்கண்
டமே. (சஎ)

மேலாமதுரையில் வேதத்தருத்தம் விளம்புமந்
த, நாலாமுனிவர்க்கணிபாலின்கீழ்ச்சிவஞானஞ்சொ
லு, மாலாலமுண்ணுங்கெளரிகையூட்டு மமுதருந்து
மாலாதரிக்கும்புலியூரநின்றிநு வாய்மலரே. (104)

மலர்தலையிவ்வுலகாதியெங்கேயும் வயங்கும்வ
சை, வலமறையாநின்றவாவியைவீச மணத்தினைய
மிலகிடவேகண்டு கொள்ளமுயரு மெழின்மருவு, ந
லமுறுமாகமம்வாழ்புலியூரநின் னாகையே. (105)

வர்தருஞ்சீர்தருமொன்பான்மணிதரு மின்புத
ரும், பார்தருந்தேவவரசாதியதரும்பத்திதரு, நீர்த
ரும்போகந்தருஞானமெய்தரு நிஷ்டைதருங். கார்த
ருஞ்சோலைப்புலியூரநின்றன் கடைக்கண்களே. (106)

கட்செவிக்குண்டலம்பூணும்பணிந்து கனிந்த
தொண்ட, ரட்சரமாலேதரிக்குமறுமுக னார்மழலை, ப
ட்சமொடே டற்குமுறைகொளுங்கால படர்கள்புரி, சி
ட்சைவிலக் கும்புலியூரநின்றன் றிருச்செவியே. (107)

செவிமுற்பொறியைநதினுட்பட்டவர்க்குத்திரு
ம்புவதாங், குவியுங்கருத்தன்பருக்கார்மதியிற் குளிர்
த்திருக்கு, மவிருங்கதிரமதியங்கியைக் கண்ணென
வாய்ந்துகொளுந், திவியத்தலமென் புலியூரநின்றன்
றிருமுகமே. (102)

முகநாள் குடையவன்காணாமலோங்குமுழுவன்
பரம், பகநாடநிற்குஞ்சடைமாமகுடம் பரிக்குமதி, ம
கநாகம்பூணுஞ்சுரநதிசூடு மலாணியுஞ், செகநாடியே
த்தும்புலியூரநின்றன் றிருமுடியே. (103)

முடியாதபேரொளிவீசும் வெண்ணீற்றுண்மு
ழுகுமிக, நெடிலாந்திசையெட்டுமுட்டித் ததும்புரி
றையுமெங்கு, மடியார்மனத்திற்குடியாகுமானே யத
டரிக்குஞ், செடிநீக்கிவாழும்புலியூரநின்றன் றிருவுரு
வே. (104)

உருவத்துமாசை யறுத்திடுந் தீவினையோட்டு
முள்ள, மருவச்சகலமைக்கேவலநீக்குமுன்னைவக்கு
மருள், பருவத்தின்முப்பொருள்காட்டுநின்றாளிற் ப
தித்துவிடும், பொருவற்றிலங்கும் புலியூரநின்பிறப்
புப்பெயலே. (105)

பெயர்வாம்படியிற்றடுத்துளமுன்பதம் பெட்ப
வைத்து, மயர்வாம்படி-தவிர்பின் சீர்த்திவாய்பண்ணி
வ்வாழ்த்தவுட; ஸயர்வாம்படிக்கிருகைகொட்டிக்கா
ல்பெயர்த்தாடலென்றோ, வுயர்வாம்படிபுரிதென்புலி
பூரகத் துற்றவனே. (ருசு)

உற்றாறாயுந்தமைப் பெற்றாறாயும்விட்டுறப்பூரி
ந்த, கற்றாவெனவுட்பதறிக்கதறிக்கரைந்துனது, பொ
ற்றாமரைப்பதஞ்சேர்ந்தாரறினினர் பொய்யினில்யா
ன், பற்றாயுலேந்தனென்புலியூரெம்பரம்பொருளே. ()

பொருளேசிறந்திடுமாணிக்கமேயன்பர் போத
த்தில்வா-முருளேயமார்சிகாமணியேமறை யந்தநட
க், தெருளேபெரும்புலியூரவனெயெந் திருத்தெய்வ
மே, யிருளேபெருகொளியேவெளியேயுள் ளிருப்ப
வனே. (ருஅ)

இரும்பொக்குவின்னைவிரும்பிக்கனிவதில்லாம
னந்தான், பெரும்பொக்குநீக்குனைப்பாடாதநாக்கு
ப்பிறழ்துடெப்பாங், கரும்பொக்குந்தாள்வணங்காதத
லேகோடல்கழிபொறியா, மரும்பொக்குமூலர்குழ்பு
லியூரம ரங்கனனே. (ருக)

கண்ணொக் குநின் றனைச் சூழாதகான்மரக் கால
தொக்கு, மெண்ணொக்குநாசியுமையோடுனை யறியி
ச்சையில்கண், புண்ணொக்குநின்புகழ் செல்லாச்செ
வியறப்புற்றதொக்கும், விண்ணொக்குந் தென்புலியூ
ரவனைபவம் வீட்டுவனே. (கூ0)

வீடொக்குநின்பணி யில்லாவுறுப்புகள்வீந்த
மரக். கோடொக்குநின்னன்பர்மேவாதவீடுவெங்கு
ளிகள்வாழ், காடொக்கும்பத்தர்க்குதவாதசெவ்வங்க
டற்சலமா, மாடொக்குங்கொன்றை யணிபுலியூமெம்
மகேச்சுரனே. (கூக)

சுருதிமுழங்கும்புலியூரமர்ந்துதுலங்குபரா, க
ருதிடுமுள்ளம்பிராணாதியாவுங்கழற்றியிரு, ன்ருமட
நீக்கியெனைக்கண்டுனையுண ராதுணர்ந்து, மருவலில்
லாதுமருவும்பொருட்டு வரம்புரியே. (கூஉ)

புரியார்கலியெறிதென்புலியூரநின் போதமறை,
யிரியாச்சிலம்படிதந்தாய்மற்றொன்றுமெனக்கருளெ
ன், றரியார் கிடக்குந்திருவாயிற் கோயிலுளாயுனையா
ன்பிரியாநிலையருள்வாயிதுவேயென் பிரார்த்தனையே

பிராணன் பயிலுட்கரணம்புறத்திற் பிறங்குறு
வாய், கிராணஞ்செவிமுதல்யாவும்வசம்புரிசின்றவறி
வொராணம்பெறவருள்வாய்கீடேசுவலிமறையா
ய், புராணம்புகழுந்திருப்புலியூரிற் பொலிபவனே.()

பொலிபுலித்தாளர்சிறப்புலிகோட்புலி புல்லவை
த்தாய், வலிவட்புலிதிரிகைம்புலிபாய்புலி மன்னி
வினம், புலியெட்டுகாணிற்புலித்தேம்புகவரும்போ
கரும்வீ, டொலிபுலிக்கேதனனாட்டிற்றிகழ்புலி யூர
வனே. (கூடு)

அவத்தைவிலக்குஞ்சிதம்பரந்தில்லையென் றும்
பெயர்கொள், பவத்தைவிலக்கும்புலியூரில் வாழும்
பராபரமே, சிவத்தைவிளக்கு மறைக்கொழுந்தேநற்
செழுஞ்சுடனோ, தவத்தைவிளக்குமுன் பாதாம்புயங்
களென் றன்றுணையே. (கூகூ)

துணைதீருநற்புகழ் சோப்புலியூரிற்றுலங்குமரா,
வணைதீரும்வெள்ளமெனவாழருடரு மானந்தனே,
யிணைதீருநீயொருகுத்திரதாரி யிமன்றவுயர், திணை
தீரும்பாடுருபாவைகண்டாயென் செயலில்லையே.

செய்யார்திருத்தென்புலியூரில்வாழுஞ் செழுங்
கனலங், கையாரெந்தாய்சிவகாமியுநீயுங் கருணையு
டன், மெய்யாகவென்சித்தம்வந்துறலாலினி மேவு
மெலாம், பொய்யானவைகெடும்பாதோவரிதிதுபொ
ய்யலவே. (கூஅ)

பொய்யோசொலவெனிணுவாயிரமொக்கும் பு
ண்ணியர்முன், மெய்யோவுனாக்க வெனிணுமையா
கும் விதரணத்திற், கையோமுடங்கிடும்வாங்கிட நீ
ளுங் கடையடியேற், கையோபிழைப்பெப்படிபுலியூ
ரம்பொன் னம்பலனே. (கூக)

அம்பதினும்வினாவுண்டாய்நடக்கு மவலமெ
ன்றூற், கம்பமினன்மையிற் சப்பாணியொக்குமெ
ன்கால்விழியுன், செம்பதனோக்கவென்றூற்குருடொ
த்திடுஞ்செல்லும் பெண்மேல், வம்பலயான்சொல்
வதுபுலியூருறை வண்மையனே. (எ0)

வண்டாட்டமாய்த்திரிதொண்டேன் மனத்துக்
குவம்பொன்றூற், கொண்டாட்டநல்லவார்வந்திழற்ச
ங்கடங் கோட்டவினே, திண்டாட்டநீக்குந்தவமெனி
லோநஞ்சுதீச்செயல்கற், கண்டாட்டமாயிருக்கும்பு
லியூரம்பி கரபதியே. (எக)

பதக்கலந்தாதென்புலியூரனேநிதம் பண்ணுதவ
தீ, திதக்கலந்தாக்குமகங்காரமீனந் தெளிவறனீ, ரித
க்கலந்தாழ்கொங்கைபாராசைதீவினே யேற்றுசிந்தை
தீ, ததக்கலந்தாபத்தினாயார்பவக்கட முண்டிடவே.

இடர்புரியாசையினாலேபெருமத் திடுதயிர்போ
ன், மடமாரடியன்கலங்கித்துயர்ந்துபின் மாழ்கின
னாம், கடல்குழலகினிலென்போற்றுயர்பிறர் கண்ட
வரார், சுடர்மணிமாடந்திகழ்புலியூருடைத் தொன்
மையனே. (எங்)

தொன்மையதாம்புலியூராவெறும்புகள் குழவு
ற்ற, புன்மையதாகியநாங்கூழென வரிப்புண்ணுகிறே
ன், வன்மைகண்மேவுங்கருவிகளாலென்று மாதவந்
தா, னன்மைகளாங்குணந்தாமெப்படியெனு ணண்
னுறுமே. (எச)

நண்ணும்பெருமைத்திருப்புலியூரநடுவெலியி, வ
ண்ணும்புழுவெனத் தீவினையானின் றழுங்குகிறேன்,
மண்ணுறுமாவிலத்தேயடியார்க்கு வழங்கியவத், தண்
னுறுநல்லருளிற்சிறிதாயினுந் தந்தருளே. (எரு)

உருடான்ற ராமலிருந்தாலுமுன்னை யகலுவ
 னே, பொருடான்கொடாதிருந்தாலுமிகுந்த செம்
 பொன்னுடையார், வருவாயிஸ்காத்திங்கிருப்பர்கண்
 டாய்வறியோரதுபோன், மருவார்மலர்ப்பொழில்சூ
 ழ்புலியூரில் வளர்பவனே. (எசு)

வளர்புலியூரபுகழ்தலிகழ்தலெம் வாய்வழக்கங்
 குளநேருளசற்றுமீயாகிருக்கிற் குறைமதிய, னிள
 மானிடன்மெய்வெளுப்பவனுடடை பெடுத்தகருங்,
 களவெனய்த்தோலன்குணமிலியென்று கழறுவனே

கழைகழையென்னவளர்புலியூரிற் கனகசபைப்,
 பழையவனே தனித்தானத்திருக்கினும்பாழ்மனந்த,
 னுழைநரிபோல வெளியேவிடுமெனை நோக்கியதை,
 முழையிலுறங்குமதுபோலிருக்க முடித்தருளே. ()

முடியாதவாழ்வுதரும்புலியூரெம் முழுமுதலே
 படியாநனுபவங்குறுதல்வேதமொ டாகமம்பல், ப
 டியான்முழக்குதல்கேட்டும் பதாம்புயம் பற்றுற
 வே, படியாதனிக்கொடும்பாவியெதற்குப் பிறந்த
 னனே. (எசு)

பிறங்குமுலகம்புகழ்புலியூர்ப்பா பிட்டமதை,
புறங்கெனவேதட்டத்தட்டக்கிளம்பியுறுமகப்போ,
லறங்கழி போதத்தைநோக்கித்துரியத் தணைந்துகம்
மா, விறங்கியுறங்கச்சொலச்சொலமெலழு மென்
செய்வனே.

(அ0)

செய்குதல்செய்விக்குதலறுங்காந்தச் சிலையத
ன்முன், வய்குமிரும்புகள்சேஷ்டித்தலென்ன வளரு
முன்மு, னுய்குதல்செய்யைந்தொழிலெழவாழ் புலி
யூரவனே, மொய்குறையேனுளந்தோன்றிடு மெண்
ண முடித்தருளே.

(அக)

அரியபொன்னேருழுஞ்செய்ப் புலியூர்ப்பொது
வாடியவா, கரியறிவாகிவிளங்குடுமென்னைக் கனங்
கொள்வெபரும், பெரியவறிவுருவாகியவுன்னிற் பிறங்
வைவக்க, வரியதல்லாமற்சடத்தொடுகூட்டு மொழு
ங்கதென்னே.

(அஉ)

ஒழுங்கறியாதுறுசிறற்றறிவாளர்க் குரைத்துநன்
மை, யெழுங்கருத்தாக்கிவிடலேபெரியர்க் கியல்பது
யா, மழுங்கமலத்தெனைக்கூட்டிவருத்த மமைத்தன
ன்றோ, செழுங்கமலத்தடஞ்சேர்புலியூர்ப்பெருஞ் சி
ப்பரனே,

(அங)

பரிவுறுமன்பர்கள்பாவமழித்தலிற் பல்கொலை
யன், கரிசுறுதீயர்க்கிரங்காமையானங் கருணையில,
னிரிவறுஞானிவினையைமற்றோருக் கிடலினெறிக்,
குரியனல்லோனெனவாயினேநீபுலி யூர்க்கினைறயே.()

இறகார்க்கிளிப்பரி யோன்மலர்தூவ வெரித்தத
னன், மறமார்கொடியனுங்கல்லெறிந்தார்க்கு வரந்த
சலா, லறியாதபித்தனுமஞ்ஞானமொன்றறி யாமை
யினும், பிறியாமடவனுநீபுலியூரோம் பெரியவனே.()

பெரியார்களுளும்புகழ்புலியூர்கொளும் பிஞ்ஞ
கவுள், னெரியாம்வடவையுந்தூராதகுக்கி யெனுமவ
லு, மரியாவிடர்ப்பலநோயாஞ்சலமு மருவுடலா, மி
ரியாக்கடறள்ளிவைத்தாய்க்கரையிலென் றேறுவனே.

வனமுறுநல்லபுலியூர்ச்சபைநட மன்னவனே,
யனலெனுங்கோபப்பெருங்குமகங்கா மாமலையும்,ப
னவருகாமவகலமுந்தீமையென் பள்ளமுமார், சன
னத்தனுநெருப்பாற்றில்விட்டாயென்று தாண்டுவ
னே. (அள)

தாண்டவஞ்செய்யப்புலியூர்ச்சபையைத் தகுமி
டமென், ஞாண்டவனையுண்மலமாமிருளு மஞர்வி
னையா, மேண்டவழகுப்பையுங்காமாதிகளெனு மீ
வகையு, மீண்டியதேகச்சிறைபூட்டினைவிட வெத்தி
னமே. (௨௮)

எத்தினமுந்திகழ்தென்புலியூர வினக்கருவி, வி
த்தியைதாருவுங்காமாதிதுஷ்ட விலங்குமடர், தொத்
திடுமாயைவனத்தறியாமைத் தொடர்தனைத்துக், கத்
திடுமென்னேக்கிடத்தினைபென்று கடப்பிப்பையே.

கடவாதகாமக்கடலுமகந்தைக் களஞ்சியமு, ம
டமவைபேற்றுங்கலமும்பெரும்பொய் மமதைவித்
து, மிடர்வினையுமியுமாயினனெயென்னி வெப்படி
தான், சடமறுஞானமுண்டாம்புலியூரொஞ் சபாப
தியே. (௨௯)

பதிவிகவாச மறையோர்கணீசர் பதியினிலே,
வதியார்என்போல வராகங்கொலைமை மடமுதலாப்,
பொதிவாகுமென்னுளநீவீற்றிராயென்று புந்திகொ
ண்டே, நெதினாலினியுக்குவேன் புலியூருறையெங்
தெய்வமே. (௩௦)

மேலேறலைபுரியாற்றினீழகனா மேவுமரம், பேர
லேயிருக்குமுடம்புநிலையென்று புந்திகொண்டு, கோ
லேநிகரும்விழியார்நிலம்பொன் குறித்தலைந்தேன்,
பாலேநிகர்பொடியாய்புலியூருட் பத்திரனே. (கூஉ)

பத்திரமாதிபலகொண்டுபூசைப் பணியியற்றா
ப், புத்தியலோநின்றிருப்பதங்கூடிப்புணர்வுறுவேன்,
வித்தியுறுமருளாற்கூடவேண்டிடும்வேறுமுண்டோ,
வுத்திகொணூவ்வலர் குழ்புலியூர்ப்பொது வற்றவ
னே. (கூங)

உற்றானாநம்பில னாரானாநம்பில னுள்ளபடி,
பெற்றானாநம்பிலன் பிள்ளையாநம்பிலன் பேசிடுநா
ல், கற்றானாநம்பிலன் மற்றேறானாநம்பிலன் காணுன
டிப், பொற்றாமாநாநம்பினேன் புலியூருடைப் புண்
ணியனே. (கூச)

புண்ணியமார்க்கஞ்செலுத்திடில்யாவர் புகாத
வரோ, வண்ணியநீயறிவித்திடில்யாரறியாதவரோ,
வுண்ணியதந்திங்கருத்திடில்யாவருணாதவரோ, நண்
ணியநீயுரையாய்புலியூரொங்க னாயகனே. (கூரு)

நாடிற்றிலேனடி நம்புகிலேன்வந்து நண்ணுகி
லேன், நேடிற்றிலேனன்பிற்பாடிற்றிலே னுனைச் சி
த்தத்திலே, கூடிற்றிலேன்மிக்க வாடிற்றிலேனன்பர்
கூறுபணிக், கோடிற்றிலேன்விழலுக்கிழைத்தேன்பு
லி யூரவனே. (கூக)

அவமேவுமூல மலப்பேய்புணர்ந்திங் கறிவிழந்
து, பவமேவினேனினியாபி னுமேழையைப் பார்த்த
ருளித், தவமேவுஞானமெனும்பெண்புணர்த்திச் சக
சமுடன். சிவமேவ நீயருள்வாய்புலியூருறை தேசி
கனே. (கூஎ)

தேசாசரணங்கிரீசாசரணஞ் செகமெவைக்கு
மீசாசரணஞ்சபேசாசரண மிடங்கொளுமை, நேசா
சரணநடேசாசரண நிகழ்புலியூர், வாசாசரணஞ்சர
ணஞ்சரண மதுமலர்க்கே. (கூஅ)

மதியாப்பிழையும் பணியாப்பிழையும் வளருநி
னீர், துதியாப்பிழையுங்கனியாப்பிழையுந் தொடர்
ந்துனையுட், பொதியாப்பிழையு மற்றெல்லாப்பிழை
ம் பொறுத்தருள்வாய், துதியாப்பிழைதவிர் தென்பு
லியூரருட் செங்கதிரே. (கூகூ)

செங்கொடைமேவுநின்றென்புலியூர்வெல்க சீ
ர்கள்வெல்க, பங்கொளிர்நல்லருள்வெல்கமன் றான
றிய பாதம்வெல்க, வங்கொடமைசெங்கரம்வெல்க
வெல்கவலர்முகமெய்ப், பொங்கொளிதான் வெல்க
வெல்கவெடுத்திதும் பூம்பதமே. (௩)

புலியூரந்தாதி முற்றிற்று.
திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆன் புறுமாலை

கலிவிருத்தம்.

சுத்தமாநிகழும் பரஞ்சோதியே
முத்தமாநிறை யுஞ்சிவமோனமே
புத்தமாராரு ளன்பர்கள்பூதியே
சித்தமாரொரு சிற்சபைத்தெய்வமே. (௧)

மேயபொன்னம் பலத்துள்விளங்குறுந்
துயஞானச் கடரொளியேயருட்
டாயமர்ந்தபங் காளதயாநிதி
காயமாதி கடந்தொளிர்கர்த்தனே. (௨)

அஞ்செழுத்துணர்ந் தோதியதீதமாய்
விஞ்சிநின்றவர் மேவுவொன்பது
பஞ்சவக்கரப் பைம்படிமேனடஞ்
செஞ்செவேசெய்து காட்டிடுஞ்சீலனே.

(ங)

தேகமாலய மாருயிர்சற்சபை
வேகபோத மிவிரந்தமுயலக
னாகவேநடஞ் செய்தறிவித்திடென்
சோகமோகந் தணிபச்சயம்புவே.

(ச)

நெஞ்சமார நினைக்கவுனகழ
லஞ்சுறேலென் றருளொடும்வந்துதாட்
கஞ்சமீசுவை கன்றினுக்காரெனனப்
பிஞ்சுமாமதி குடும்பெண்பாகனே.

(ரு)

கடவுளென்றுனைக் கண்டிங்கடைந்துமிம்
மடமையென்னை வருத்தன்முறைமையோ
படருமாயைக் கதீதபராபரா
கடருஞான சிவரனந்தச்சோதியே.

(சு)

திண்மைமரையை நிகழ்த்துஞ்செயலிஞ
லெண்மையாகி யினைக்கின்றவேழையேற்
குண்மையாக வொருமொழியோதுவை
பெண்மைபாதிப் பிரான்சற்சபேசனே.

(ஏ)

தெய்வமாக்கரு ணைக்கடலேசெழுஞ்
 செய்யபாத மனத்துளுஞ்சிந்தியே
 னுய்வதொன் னுரை யாடி னுறும்பணி
 செய்துமுத்தி பெறுவதுதிண்ணமே.
 பித்தனாக்கி யலைவிக்கும்பெய்நெஞ்சே
 சுத்தமாக்குஞ் சிவனடித்தொண்டிற
 மத்தம்விட்டுத் திரும்புவைமாய்விசி
 சித்தவின்பம் பெறுகுவைதீர்வையே.

(அ)

(க)

சித்தமாநமை யாட்கொளநின்றசீ
 ரத்தனார்பதத் தன்புடனிற்றியே
 லித்தனாக்க ணுவமையுனக்கிலென்
 மெத்தினத்தினுங் கூறுவனென்னெஞ்சே.

(ஈ)

தீர்ந்தமார்க்கந் தெளிவுறச்செப்புக்கன்
 கூர்ந்தவேல்விழி மாதனாக்கூட்டா
 தார்ந்தசெஞ்சடை யப்பனடி யிணை
 சேர்ந்துநிர்ச்சல மாயிருசித்தமே.

(உ)

சோதிநாதன் றிருவடித்தாமலர்
 நீதியோடு நினைத்திலைநெஞ்சமே
 பீதியாதி புரியும்பெருஞ்சமற்
 கியாதியம்புவை கூறுதியென்முனே

(ஊ)

அட்டமூர்த்தி செம்பாதமணைந்துறீஇ
முட்டிலாதவ னுதியமுன்னிலைச்
சுட்டொழிந்துடு நன்னலந்தேயலாங்
கட்டமும்மிலை கண்டுகொணஞ்சமே.

(கந)

உன்னையன்னிய னென்றுமலகத்து
ளன்னமென்னடை மாதராயாருயி
ரென்னவுமுனச் செய்கின்றதேமலம்
பின்னையென்னிற் பிழையிலைபெற்றேன.

(கச)

காயமியானெனுஞ் சிந்தையுங்கன்மத்து
ளையகாதலு மாக்குமிருண்மலந்
தேயவேயருள் செய்துசிரத்தினிற்
றாயசேவடி சூட்டுசுயம்புவே.

(கரு)

பாலதித்த வரைக்கொலியாப்பகர்
கோலநின்கைத் தழற்கிக்காதுகொன்
மூலமாமலக் காட்டமுமுமைபுங்
காலவக்கினி ருத்திரகர்த்தனே.

(கசா)

சிற்றினங்கள் செறிவுறச்செய்தலும்
பற்றிவின்று குலஞ்சொலப்பண்ணலுஞ்
செற்றகன்மங்க ளையெனைச்சிறிதே
லற்றவர்க்கரு ளம்பலவாணனே.

(கஎ)

பூமலர்த்திருப் பாதம்புகாவணந்
 தீமலத்தி னழுத்தல்செருக்கிகழ்
 வாமவைக்கு மிடந்தாலார்வினை
 நாமமுங்கெடச் செய்வைநடேசனே.

(கஅ)

ஏறுவெண்பட மீதழுக்கேயென
 ஏறுகன்மநெருப்பை யெழிற்சடை
 ஏறுகங்கை யவித்திலையீதென்ன
 ஏறுவாழ்வுற வேறியவென்கையே.

(கக)

தோன்றுகன்ம முயலகன்றுஞ்சுற
 ஆன்றுபாத மிதிக்கவொணுதுகொ
 லான்றநின்பதத் தன்பொடருச்சனை
 தான்றழைத்திடச் சங்கரசம்புவே.

(உ0)

தேகமாதிய வாய்நின்றுதேசிகன்
 பாகமாக்கும் பதங்கள்வணங்கயா
 னேகிஞ்ஞ மியற்றுவதிங்குறீஇ
 மோகமாயெயென் செங்குவன்மூலனே.

(உக)

நாமருபங்க ளாகிநலிவுசெய்
 வீமமாயைகள் வீழ்வுறச்செய்குதி
 பூமலர்க்கழ னம்பியபுன்மையேன்
 சேமமேவும் படிக்கருட்செவ்வனே.

(உஉ)

விறலிலென்னறி வென்னுமுனிவன்மேற்
கறுவுமாயை யெனும்பெருங்காலன்மாய்
வுறவெடுத்த பதத்தினுதைத்தரு
ளறம்வளர்த்தவள் பங்குறுமையனே.

(உந)

பித்தனெயெனப் பேசும்வன் றெண்டனார்
வைத்தவெண்ண முடித்தனவள்ளலே
சுத்தனெயெனக் கூறியுந்தொண்டன்மேற்
சித்தநீயிரங் காததுசெவ்வையே.

(உச)

நிந்தியேன்பொய்ச் சுகநினைவாழ்த்திலேன்
வந்தியேன்மலர் கொண்டுமலராடி
சிந்தியேனுன்வடிவஞ்சிறுமைசேர்
புந்தியேன்பிழை நீத்தருள்போதனே.

(உரு)

மொழிவதுன்செப முன்னனின்சிந்திப்பென்
றெழில்கணின்றெழில் காணனிற்காண்பதா
நிழல்செய்யுள்ளத் தடைத்திடினீயெற்குன்
கழல்கிடைப்பது தின்னங்கருத்தனே.

(உக)

எனதியானென வெண்ணியவென்னுளம்
வினவிலேழ்பிறப் பாகும்வியன்கட
றனிலழுத்துமென் றஞ்சினன்றஞ்சமென்
றுனையடைந்தனன் காத்தருளும்பனே.

(உ௮)

இருப்பைக்காந்தம் வலித்திழுத்தாலென
வருஞ்சயம்பிர காசவடிகளாக்
கருங்கனெஞ்சனை யாட்கோள்கருணைக்குத்
தருங்கைமாறுன தோசிற்சபேசனே. (௨௮)

ஒப்பில்வேதச் சிரத்தொளிநுன்பதத்
தப்பிலுப்பென வத்துவிதம்பெறப்
பொற்பிழைந்தவ னுக்கிரகம்புரி
பெய்ப்பில்வைப்பி லிலங்குறுமீசனே. (௨௯)

ஆமைபோலேந் தடக்கிச்சித்தாகயான்
ஆமைபோலுண் ணினேந் தருள்செய்குவை
ஆமைபோல்வடி வா மச்சதன்றொழும்
ஆமைபோற்புறத் தாளுமைக்கன்பனே. (௩௦)

வேட்டுவன்றனைக் கன்டுவினையினேன்
பூட்டுமெய்ச்சிவ யோகம்புரியும்போ
தாட்டுகின்றதவ் ஆழதறச்சுட
ருட்டுசூட னெனச்செய்வையும்பனே. (௩௧)

ஏயவின்னு மிரங்காமைபாதினாற்
பேயன்மீதிற் பிழையிருக்கின்றதோ
மேயவன்றொண்டர் முற்சொல்விருப்பமோ
வாய்மலர்ந்துனா யம்பலவானனே. (௩௨)

சிவசந்நிதானமுறை.

ந.ந.

பஞ்சரத்திடைப் பட்டவிலங்கெனப்
பஞ்சகோசக் குகையகப்பட்டுத்துன்
பஞ்சகத்துழல் வேன்பெறல்பண்பதோ
பஞ்சலர்க்கிடர் தீர்த்தபரமனே.

(ந.ந.)

கங்குலும்பக லுங்கடந்தோர்நிலை
தங்குநிஷ்டை புரிந்ததவர்க்கலா
திங்கிலங்குண்டென் றோடுவர்க்கெட்டிடா
யெங்கும்பூரண மாகிபவின்பமே.

(ந.ச.)

குடும்பபாரந்தலைக்கொண்ட கொள்கையா
லிடும்பைகொள்கல மாயினனேயினி
யுடும்பெனப்பம் றுறச்செய்தியுன்னன்பு
நெடும்பணப்பணி பூண்டநிமலனே.

(ந.ந.)

வாயினாற்கிண றுகெட்டவாமென
வாயினேன்புவி மீதிலலைவுற்றேன்
கூயினேயெனே யாண்டுகொள்வாய்குணத்
தாயினும்பெரு கன்புறுதந்தையே.

(ந.ச.)

ஊரும்பேரு மிலாநிலைபொன்றியான்
ஊரும்பேரு முருவுமொழிக்கநீ
ஊரும்பேரு முருவுங்கொண்டாண்டனே
ஊரும்பேருங் கடந்தொளிரும்பனே.

(ந.எ.)

உணருஞ்சித்தது நீயுணர்விக்குஞ்சித்
தினையிலயாமென வோதினையென்னறி
வணையவின்று ன் னருள்கொண்டணையச்செய்
குணமுடனரு னம்பலக்கூத்தனே.

(௩௮)

கைத்தனின்மணி யின்னெனைக்காட்டியே
மொய்த்திடாணவ மூடத்தழுந்திய
தொத்தியானருட் டேவளியூடுற
வைத்தல்வேண்டு மகாகயிலரசனே.

(௩௯)

நந்தியாதி சிவகணநாதரும்
வந்தியாநிற்க மன்றின்மகிழ்வுட
னந்தியாநிறத் தண்ணல்செயுந்நடஞ்
சிந்தியாநின்று தாழ்ந்திருசித்தமே.

(௪௦)

கொன்றைமாமலர் சூடிநடங்கொடு
மன்றின்மேவுஞ் சிவபெருமானடி
யின்றுசிந்தனை செய்வையேலியாவரு
மென்றும்வாழ்த்த விருப்பையிதயமே.

(௪௧)

ஒளிருநின்முன் றமூதமூப்புற்றநாப்
புளகிதாங்கம் புரண்டெழுநீர்விழி
தளருநன் னெஞ்சு மாய்நிற்கச்சற்றுநீ
கிளர்கடைக்க ணருள்செய்கிரீசனே.

(௪௨)

என்னினைக்கைக யிருகமலங்களு
முன்னிள்ள மராயுமுகமதிச்
சன்னிதிக்கட் குவியாததென்னசாற்
நின்னிலாவுறுஞ் செஞ்சடையீசனே.

(ச௩)

வவிற்கல்லை யெறியத்தையசெய்தாய்
பூவைத்தூவப் பொடித்தனையாதனிற்
காவதைக்கண் டியற்றவறிவிலைக்
கூவியாள்வதுன் பாரங்குணக்குன்றே.

(ச௪)

குத்திரன்கரத் தன்றித்துடிக்குமோ
கூத்துப்பாவைய தென்னவினைகள் கொண்
டார்த்தெனைப்பிடித் தாட்டுவையாதவின்
பூத்தவென்றொழி னின்னதுபுங்கனே.

(ச௫)

சருவமுஞ்சிவ மென்னத்தனிமறை
பருவமில்லவ ரல்லவென்பாரதைப்
பொருளதாகக் கருதுறுபோதம்போய்த்
தெருளதாகிடச் செய்வையமலனே.

(ச௬)

செறியத்தீபஞ் சிதையுமிருளென
வறிவதாகி நிலைக்கவறிவின்மை
சிறிதுமின்மெனச் செப்பினையந்நெறி
பொறியிலேனனை யச்செய்புராணனே.

(ச௭)

சுற்றியைந்த கறங்கெனச் சூழ்சகம்
பற்றியிங்குழல் கின்றவிப்பாழ்மன
மற்றிலங்கு தூரியத்தனைவனோ
வுற்றினன்கட் கதிரொனவும்பனே.

(சஅ)

சகலகேவல மாம்பகல்சாரிரா
வகலநீக்கி யுணர்வினடைவியும்
பகலிராவு மிலங்கிடும்பண்புசெய்
நகலுஞான பயனயனங்களே.

(சக)

பிரியவென்னை யலைக்கும்பெருங்காம
மெரியுமாறு புரிந்திலையீதென்ன
திரியும்வல்லமைக் காமனைத்தீக்கிடு
மரியதாமெய்ஞ் ஞானவழற்கணே.

(ரு)

கோதிலுண்மையோர் வாக்கியங்கூறுதற்
போதமற்றுறு போதவனானேனும்
போதமற்றொளி ரும்மெனப்பேசிய
சீதநற்றிரு வாக்கெனுஞ்செல்வமே.

(ருக)

பற்றுடன்புக லும்விண்ணப்பத்தனைச்
சற்றுமேற்றுக் கொளவகைதக்கதோ
ஞற்றநீங்கிய நால்வர்சொலுட்கொண்ட
செற்றநீங்குந் திருச்சிரவங்களே.

(ருஉ)

சிவசந்நிதானமுறை.

ந. ௪

மேவுமாதர் விழிநஞ்சடர்ந்துமேற்
ரூவிடாதெனைக் காத் தருள்வாய்சற்றுத்
தேவராதி பெவருந்திகழ்ந்துமக்
காவல்செய்திடு நன்னீலகண்டமே.

(௫௩)

எனக்கியாரு நிகரிலையென்றன்ப
ரினத்தைத்தூழத் தவமறித்தென்மன
வனத்துலாமத மாவையுரித்திடு
சினத்தியானே யுரித்தசெங்கைகளே.

(௫௪)

வேதமாகம மேவுஞ்சமரச
போதவாசக மென்னுட்பொறித்திடு
வாதமற்றொளி ருந்திருவாசகங்
காதலாவெழு துந்திருக்கைகளே.

(௫௫)

நெறியதாக நினைநினைக்கின்றவிச்
சிறியனுள்ளமென் செங்கமலத்தினை
யறியுநீமிதிக் காமையழகதோ
செறியும்வேதச் சிரத்துச்செம்பாதமே.

(௫௬)

மும்மலங்க ளெனும்பகைமூடர்க
டம்மதங்கெடச் சூலந்தாக்காதுகொ
லம்மையானேப்பவ கொன்றிலணைத்துறுஞ்
செம்மலேகரு ணைப்பெருந்தெய்வமே.

(௫௭)

ஆனையீருரி போர்த்தாடுநீயென
தூனுடம்புபோர்த் தாடவொணுதுகொல்
வானம்வாயு நெருப்பறன்மண்ணொடு
பானுவந்துயி ராகும்படிவனே.

(ருஅ)

என்பைப்பெண்ணுரு வாகச்செய்யென்கிலை
யின்பச்சம்பந்த ரென்னவென்புன்புல
னன்புலனாகச் செய்யெனுநாயினேற்
கன்புதந்திலை நீதியென்னையனே.

(ருக)

தெப்பமாக்கல்லைச் செய்யெனக்கூறிலை
யப்பொன்னப்பொய் யைம்புலமாகின்ற
வொப்பினீரி னழுந்தாமலுள்ளமி
தப்பச்செய்யெனக் கூறினன்சம்புலே.

(கூ௦)

கராவிழுங்கு மதலையைக்கான்றிடப்
பராவுசந்தரர் பாடற்கிரங்கினை
விராவஞ்ஞானம் விழுங்கறிவைத்தரத்
தராததுந்தயை நீதங்கொல்சம்புலே.

(கூ௧)

இங்குவைத்த தெடுமென்றுரைக்கவுந்
துங்கநற்பதஞ் சூட்டினைதொண்டர்க்கு
மங்குமென்சிரஞ் சூட்டெனவாழ்த்தியுந்
தங்கநீயரு ளாததென்சாமியே.

(கூ௨)

சிவசந்நிதானமுறை.

௩௯

நரியைமாப்பரி யாகநடத்தின
தரியதன்றி யெனையருளாக் குதல்
பெரியதன்றரு னேனாக்கம்பெருக்கு
புரியுமீனெனச் சைவபுரானனே.

(௬௩)

வலியப்போய்வாத ஓரையாண்டனை
வலியத்தொண்ட னெனவந்துமாண்டிலா
யலியொடாண்பெண் னாகிலமுமாகியவ்
வலிகளாதிய வல்லவாமைபனே.

(௬௪)

ஆர்கல்யாணமென் றேயழைத்தன்பரை
ஆர்கல்யாண மளித்தவாருளானமும்
ஆர்செந்நாவுக் கரசின் றுறவுநீ
ஆர்தரப்புரி யேழையார்க்கப்பனே.

(௬௫)

நாதராகிய வாருநரட்பது
மோதுவாத புரீசர்தம்முள்ளன்பு
நீதமாவெனக் குற்றிடநீநினை
போதமுத்தி யளிக்கும்புரானனே.

(௬௬)

நன்மையார்பல நூல்வலர்நல்லவர்
நன்மைஞானி யிலாத்தலநேர்மனந்
தன்வயத்தலை யாது மச்சாற்றுவாய்
தன்வயத்தவ னாகியசம்புவே.

(௬௭)

காயஞ்செங்கதிர் நீங்கியகண்ணுல
காயினேனுன் னருளணையாமலே
மரையபால்வரும் யாக்கைமன்னுதொளிர்
தூயமேனிய னுகஞ்சுயம்புவே.

(சுஅ)

பயன்செயேதுபற் றுதிவனோடிங்
கயச்சுவான மெனக்கடிதேயலேந்
தயர்ந்தனனுனக் கன்புசெய்யாமலே
யியற்கைஞான முடையவெம்மீசனே.

(சுஆ)

வெற்றுமண்ணெடுக் குங்கரம்வெட்கவே
பற்றுபாசக் குடும்பபாரஞ்சுயந்
துற்றிளைத்தும் விடுக்குமுணர்விலேன்
முற்றுணர்ந்தவ னுகமுதல்வனே.

(எ0)

காசநீங்கிய கண்கதிர்கண்டிடு
மாசைநீங்குயி ரண்டனைக்காண்மெனப்
பேசமுண்மை யுணர்ந்தும்பேயாயினேன்
பாசநீங்கு மியல்பிற்பரமனே.

(எக)

நதியின்மார்க்க நடந்துகடற்புகுங்
கதிகொணீரெனக் காதனெறிச்சென்று
புதியசென்மம் புகாவகைபோதிப்பாய்
முதியபேரருண் மேவியமுத்தனே.

(எஉ)

முடிவிலின்னலஞ் ஞானமுகிலினான்
முடிவில்காலங்கண் மூடிபட்டேனினி
முடிவின்ஞான மருத்துவைமொய்த்தருண்
முடிவிலாற்ற நிறைந்தமுரிவனே.

(எங)

வரம்பிலாவெறும் புள்ளினுங்குழென
வரம்பில்காலமைங் கோசத்துண்மாழ்கினேன்
வரம்பிலின்பத் தினிவைத்துக்காத்தருள்
வரம்பிலின்ப நிறைந்தமகேசனே.

(எச)

அரும்பெறற்கொரு யாக்கையைப்பெற்றும்யான்
பருங்கல்லாவற ளாங்குளம்பட்டவெம்
மரந்தமக்குமொப் பாயினன்மன்னருள்
சுரந்தளிப்பை யுயிர்க்குத்துணைவனே.

(எடு)

இச்சகத்துட் கருடனையெண்ணவே
வைச்சகத்துள் விடங்கெட்டுமாய்தல்பேர
னச்சியச்சிவ நாமெனப்பாவிக்க
நிச்சயம்மல நீங்கிடுநெஞ்சமே.

(எசு)

பொன்மயக்கிரி சாரும்புன்காக்கையும்
பொன்மயந்தனைப் பூண்டுபெற்றிபோற்
சின்மயந்தனைச் சிந்திக்கச்சிந்திக்கச்
சின்மயம்பெறு வாயுண்மைசித்தமே.

(எஎ)

கண்ணிலாதவர் செம்பொருள்காண்பரோ
 லண்ணலார்வடி வைச்சிந்தியாதவ
 ருண்மையாகிய முத்தியுறுவரோ
 திண்மையாகிய வென்றுணைச்சித்தமே.

(எஅ)

வெய்யகாம வெகுளிமயக்கமு
 நையநின்னரு னூட்டம்புரிந்தரு
 நய்வனுண்மை யுரைத்தனன்சிற்சபைச்
 சைவஞான நடம்புரிசம்புவே.

(எக)

அறிவெனுந்தனு வாங்கியருளதா
 மெறியுமம்புகொண் டேய்விடயங்களாஞ்
 செறியுங்கானஞ் சுழலுஞ்சிறுமன
 மறியைக்கொல்வதென் றேழையன்வள்ளலே. (அஉ)

கடசலத்தினைப் பற்றிநற்கங்கைதோய்ந்
 திடல்விடுப்பவ னென்னச்சரியாதிப்
 படரமுந்திமெய்ஞ் ஞானப்பகத்தையான்
 விடலிலாவணங் காத்தருண்மெய்யனே.

(அக)

நேசித்தைந்தெழுத் துள்ளலினெஞ்சமு
 மாசிலாத்துதி சொல்வதில்வாக்கதுந்
 தேசிகன்பணி செய்வதிதேகமும்
 வீசுவர்க்கட லொக்கும்விடங்களே.

(அஉ)

வாளிலங்குமெய்த்ஞ்ஞானமதகரி
தாளிருத்திச் சரித்தலிலுள்ளமு
மீளியக்கம் விபூதியிலங்கமுங்
கோளிலாப்பொறி யொக்குங்குணக்குன்மே. (அங)

நலமொடையமிட் மெண்டிலனானிலத்
துலவுமன்பர்க்கொன் றீந்திலனோங்குறும்
பலமிலாமா மொத்தனன்பாவியேன்
பொலம்பொறுத்தருள் சைவபுராணனே. (அச)

சுடர்த்தஞானச் சுருதிகளோதியுங்
குடத்துத்தீபத்தின் கொள்கையதாகினேன்
மடத்தினுச்சிறற் றீபத்தின்மன்மையாத்
திடத்தினல்லறி வோங்கச்செய்தத்தனே. (அரு)

குருப்பிரான்பதங் கூடிக்கிடப்பனோ
விருக்குமெய்ப்பொரு ளெய்தம்பெறுவனோ
வருட்கணன்பர்க் கடிமையதாவனோ
மருட்கணைற்குரை கூறுமேஹசனே (அசு)

பாசமாழுப்பத் தாறும்பறிப்பனோ
தேசனைக்கொண் டெனைத்தெரிகிற்பனோ
சைவன்பதத் தன்புடனிற்பனோ
பசுவாய்ந்த் பெருஞ்சிற்சபேசனே (அஃ)

பஞ்சகோசப் பகையையொழிப்பதே
 மிஞ்சுசாக்கிய தாகமிளிர்வதே
 விஞ்சுநின்னில் விரவிக்களிப்பதே
 செஞ்செவேயுனா சிற்சபைச்செல்வனே

(அஅ)

பாம்புக்குப்பசுப் பாலளித்தாங்குட
 லோம்பிநின்றிங் குழன்றலைந் துற்றியான்
 சாம்பினேனோர் சகாயமுங்கண்டிலேன்
 பூம்பதத்தைக் கொடுப்பைபுரானே.

(அக)

அறிவுமூடறி யாமையுமாக்குறுஞ்
 செறியுமாயைஞ் ஞானமுந்தேய்ந்திட
 நறியதாம்பத்தி ஞானமுநல்க்மெய்ப்
 பிறிவின்முத்தி யருள்பொற்பினாகனே.

(கஅ)

நச்சநாம முருவநமுகவுஞ்
 சச்சிதானந்த மாகச்சருவமு
 மிச்சடற்கினித் தோற்றவுநீயிரங்
 கெச்சடச்சித்து மாத்திகழீசனே.

(கக)

சாக்கிராதி யவத்தைகடாண்டியா
 னேக்கிடாதுனை நோக்குற்றணையமா
 வாக்கியம்புகல் வாய்வளரன்பார்தம்
 பாக்கியப்பொரு ளாகும்பரமனே.

(கஉ)

வள்ளலைப்பர மேசனைவன்கழு
முள்ளனைச்சங் கரன்றனைமுதருள்
வெள்ளனைக்கரு தாதலைவிணை
யுள்ளக்கம்பிக்குங் கம்பிக்குமுள்ளமே.

(கூரு)

அனைத்துமாகு மமலனைச்சம்புவைப்
புன்றசடாடவி யானைப்புராணனை
மனத்துள்ளைவத்துன லின்றியவம்பரை
நினைக்கவஞ்சுவ வஞ்சுவநெஞ்சமே.

(கூசு)

ஆணவாதிப் பகைஞனையம்பல
வாணனைப்பணிப் பூணனைவாரிநஞ்
சூணனைக்கண் டிவப்பிலத்துட்டரைக்
காணக்கூசுவ கூசுவகண்களே.

(கூரு)

பூரணன்றனைப் புண்ணியநீற்றனைக்
காரணன்றனை மாமணிகண்டனை
யாரனைப்பணி யாதவசடரைச்
சேரக்குற்சிக்குங் குற்சிக்குந்தேகமே.

(கூசு)

நினைப்புட்டோன்று நிகிலப்பவஞ்சமந்
நினைப்புஞானத் துதித்துநிகழ்வதால்
நினைப்புஞானத் தெரடுங்கிடநீயருள்
நினைப்புக்கப்புற நிற்குநிமலனே.

(கூரு)

அரித்துப்பொன்னெடுக் கும்மரிப்பாளன்போல்
விரித்தவாறத் துவாக்களேவீழ்த்தியே
பரித்தெடுத்தெனைக் குஞ்சிதபாதத்துட்
டரித்திருக்கவைப் பாய்சிற்சபேசனே ;

(சுஅ)

கல்லெறிந் துவ் கரமெறியாரொன
வல்லற்பாச மகற்றியஞானம்யான்
புல்லநல்லருள் செய்குவைபுங்கமாந்
தில்லைமன்று ணடம்புரிசிலனே.

(சுசு)

தனையன்கையினி லோர்பொருடந்துமுன்
பினையிரந்ததைப் பெற்றிடுந்தந்தைபோல்
வனையுடம்புமுற் றந்துபின்வாங்கநீ
புனையுமுவருக் கொண்டனைபோதனே.

(சுஊ)

அன்புறுமாலை முற்றிற்று.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

மதுரை-சொக்கலிங்கம்.

பதினான்கு சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இருக்குமுதலெக்கலையு முற்றவுணர் வுற்றறிவி
ருக்குமமரார்க்குமிக்க, வீடக்குசெய்தைத்தியர் வசித்
துறவுழித்தரு மினாத்திரையுவார்க்கடலது, முருக்கு
மகிரிப்புற முறத்திரியருக்கனெடு பெப்பதிசெலப்பதி
விடா, துத்துங்கமத்தப்ர மத்தப்ரசித்தத்வ முறுவிந்
த்ய பருவிந்தமும், பெருக்குமலயத்துளவகத்தியரட
க்கடல் பெறக்கிர்பைகொடுக்கும்ப்ரபு, பீஷணமில்வி
ஞ்ஞதா பேரஷணவனீக்ஞதா பேஷணதயாபூஷனா,
மருக்குவிசுபத்மசு ரணப்ரசாதம்பிரியர் வாழப்ரசா
திப்பவா, மறைநற்கலிங்கமிவர் நிறைகைப்புலிங்க
வெரி வளர்சொக்கலிங்கசிவமே. (க)

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ச ச் சி த ர ன ந் த ம்.

செ விருத்தம்.

நிற்பந்தரிக்ரக நிராமயநிரஞ்சன நிராகிர்தம்பரி
பூரண, நிரதிசயநிஷ்களம் பரமார்த்தமுக்தமய நிஷ்

கம்பநீதமதுலஞ், சிற்பரமசங்கநிர்க் குணநிராலம்ப
 ன்சிதரகாசநிகர்வவசனா, தீதம்விபுபோதமமிதம்பா
 மசாந்தந் திருக்குநிமலஞ்சத்திய, முற்பவவிமோசன
 ன் கைவல்யராஞ்சித முதாசினங்கிர்பாவிலாச. முக்ரு
 ஷ்டமட்சர மகோசாநிதானஞ்ச யுசிதம்ப்ரமேயரகி
 தந், தற்பதஞ்சர்வசாதிஷ்டானமென்றுவே தரகமா
 திகள்புகன்ற, தத்துவானந்தபா நித்தியானந்தகா ச
 சசிதானந்த சிவமே. (க)

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்டலம்.

பஞ்சரத்திநம்.

ஷெ விருத்தம்.

அருண்மிகவளிக்குஞ் சனகராதியர்க்குமறிவரு
 மௌனமுந்தெரிக்கு, மாருரர்வியக்கும் பரவையை
 மணக்கு மங்கமோடெதிர்வரநயக்குஞ், சருவமுமதி
 க்குங் கங்கைமேற்பாக்குஞ் சாம்பவியழகினிற்சுளிக்
 குந், தருமனைக்கறுக்குங் கிடிப்பறழ்க்குணக்குஞ் சா
 ர்தரும்பசியகற்றுவிக்கு, மருவுமன்பிறுக்குங் கண்
 ணப்பர்விழிக்கும் வானவர்துயர்க்குநீர் துளிக்கு, ம
 வர்க்கணைதுரக்கு மதன்றனையெரிக்கும் வருங்குமந்

னைக்கண்டுகளிக்குந், திருவிழிக்கிருக்கும் பெருமையையுரைக்குந் திறமுண்டோ சேடனாதியர்க்குந், திங்களுமெடுக்குங் கங்கையுமடுக்குஞ் செஞ்சடைமுடிக்குஞ் சங்கரனே. (க)

இருமறைகளுக்கு மருங்கலைவெவைக்கு மியற்பொருண் முரிவருக்கிசைக்கு, மேதிவர்வசுக்கும் புரம்படநகைக்கு மிதமுடன்றாதுரை தெரிடுக்கு, நிருமலைபிணக்குங் கங்கையுட்குணக்கு நீங்குறவினிய சொற்கிளக்கு. நீல்விடங்குடிக்குங் கண்ணப்பார்படைக்கு நெடும்பன்றியுனினைக்கறிக்குந், தருமியென்பவர்க்குஞ் சுந்தரார்தமக்குந் தமிழ்க்கவியதன்முதல் கொடுக்குந், தவறுறுமதிக்கு மார்க்கண்டமுனிக்குந் கண்கலைவயதி ரெட்டளிக்குந், திருநல்வாய்க்கிருக்கும் பெருமையையுரைக்குந் திறமுண்டோ சேடனாதியர்க்குந், திங்களுமெடுக்குங் கங்கையுமடுக்குஞ்செஞ்சடைமுடிக்குஞ் சங்கரனே. (உ)

உருக்கதிரெறிக்கு மணிக் குவஞ்சிறக்கு முரககுண்டலங்களைத் தரிக்கு, முப்பினைவினைக்குங்கிளியெப்பணிக்கு முமைசொன்மாதாரநெறி நடக்கும், பதப்பதறிதர்க்கு மகாராயழிக்கும் பாலன்போதனை

னையுட் செறிக்கும், பாணனூரிசைக்குஞ் சாமவோ
த்தொலிக்கும் பரிவுடனிடமது கொடுக்குந், தருக்க
ரைச்செயிக்கு நால்வர்களைச்சைக்குஞ் சத்துதிகளைச்சி
ர வணக்குந், தக்கன்சொல்வெறுக்கு முறைபையுட்
படுக்குந் தாழ்த்திடாதுளங் கனிவிக்குந், திருச்செவி
க்கிருக்கும் பெருமையையுரைக்குந் திறமுண்டோ
சேடனாதியர்க்குந், திங்களுமெடுக்குங் கங்கையுமடு
க்குஞ் செஞ்சடைமுடிக்குஞ் சங்கரனே. (ங)

எருவைவையுரிக்குங் கிரிதனைவளைக்குமிரும்பை
ப்பொற்கங்கைந்தரிக்கு, மெரிமழுப்பொறுக்கு மம
ரருமதிக்கு மினமண்செழியற்குப் புரக்கு, மருவும
ங்கையர்க்கும் வளைகளைத்தொடுக்கு மதுரையிற்செ
ய்யகோல் பிடிக்கு, மால்வரையசைக்கு மிராவணன்
றனக்கும் வாளொடுசிவலிங்கங் கொடுக்கு, மருளரித
னக்குந் திகிரியைப்பயக்கு மருங்கல்லானைக்குமிக் க
ளிக்கு, மயன்சிரங்குறைக்கு மீன்வலைவிடுக்கு மம்மை
யையன்புடனணைக்குந், திருவத்தத்திருக்கும் பெரு
மையையுரைக்குந் திறமுண்டோசேடனாதியர்க்குந்,
திங்களுமெடுக்குங் கங்கையுமடுக்குஞ்செஞ்சடைமு
டிக்குஞ் சங்கரனே. (ச)

ஒருமறைவசிக்ஞர் தவருளந்தரிக்கு முந்தியூத்த
வன்விழிசுமக்கு, முயர்ந்தபொன்றளிர்க்கு மம்பலந
டிக்கு முமைவிழிக்கானந்தம்விளைக்கு, மருவனங்களு
க்கும் பரவைதன்மனைக்கு மரும்பிள்ளைக்கறிக்குந்தா
னடக்கு, மாதனந்தொடுக்கு முயலகனெடுக்கு மாக்
கன்றன்சிரங்களைநெரிக்குந், தருமனையுதைக்குந் தெ
ருவினைமிதிக்குஞ் சண்டிகைத்தருக்கினைச்சிதைக்கு
ஞ், சயிந்தவமுடுக்கு முயிர்மலங்கெடுக்குஞ் சாந்
தகேவலத்துறவிடுக்குந், திருவடிக்கிருக்கும் பெரு
மையையுரைக்குந் திறமுண்டோசேடனாதியர்க்குந்,
திங்களுமெடுக்குங் கங்கையுமடுக்குஞ் செஞ்சடைமு
டிக்குஞ் சங்கரனே.

(௫)

பஞ்சரத்தினம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

வ ண் ண ப் ப தி க ம்.

ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

மூலம்வளரின்பசங்க ஞானமயசம்புலிங்கமேந
னமெய்நிரம்பநங்கம்-பரிபூத,மேசனசலந்திறங்க மே
கமதுலம்பாங்கு மேகநிரந்தரங்கொள்-சிவசேரதி.

மாலகலநின்பதங்க ளாருயிரடைந்திலங்க மாநவவு
 டம்பினங்கி-யுளவாக, மாகபுவனங்களங்க மாதியரு
 னுங்கணங்கள் வாழ்கபிலையங்கிணங்கு-சகநாதா, வா
 லமைதொழும்பினங்கள் வேதமொடுதந்திரங்கண் மா
 ஹரவெனுங்களன்க-ணிறைவாக, வாணன்முழவங்க
 றங்க வீணைசமுகந்தழங்க வாரணமடர்ந்திலங்க-மகி
 ப்வாகித், தாலநிகர்குந்தளங்கொண் மாமலைமடந்
 னைதகண்கள் சார்சுகமருந்த மண்டி-மருண்மேவித், தா
 திமித்திங்கணந்தை தாதிமித்திங்கணந்தை தாவென
 நடங்கனிந்த பெருமானே. (க)

புத்தமுதாருலகத்தவர்க்குமு கத்தவர்கீழுலகத்
 தவர்க்குமை பொத்தியமுவர்பலத்தினுக்குமெ- யழி
 யாது, பொத்தறுமாவாமுற்றதைத்தியர் புற்கலமாரு
 றமொய்த்தழித்திடு பொற்பமையாறுமுகத்தவர்க்
 கொரு-சுபிதாவே, வித்தகவாதபுரித்தவர்க்குள சித்
 தமதார்மலமுற்றுமக்கணம் விட்டிடனானமுனாத்து
 மற்றவர்-முடிமீது, மெய்ப்புறுபாதமமைத்தயிக்கிய
 முற்றிடமாகிர்வைவத்தவற்புதமெய்க்கருணாகாசத்
 தவக்கம-துடையோனே, முத்தமதோடுதரித்தவர்க்
 குள டுத்தெழுபாவமகற்றுநற்பொடி, முச்சியுமேலு

செவசந்நிதானமுறை:

(1)

மணிக்கணத்திர-ளணீவோனே, முப்புரிநூலவர் மு
சகத்திர மத்தினிலோருருவுற்றவுத்தம முத்தநிரம
யபுத்தநித்திய-மறையோனே, சத்தலர்தேவரிதைத்
டப்பெரு மத்தளமாயனடித்திடச்சல சத்தவர்தா
நொடித்திடக்கணீர்-கணிராகச், சத்தமெய்வேதம்வி
த்திடக்குற டத்திமிதோமென முற்றிடத்திகு தை
திமிதாமெனநட்டமிக்குறு-பெருமானே. (2)

மணீநேர்ந்தவரிந்தம னாடிடமகிதாங்குமனந்த
னாடிட மறையோர்ந்தமரந்தன னாடிட-மகிழ்வாகி,
டிவாழ்ந்துகணிந்திரனாடிட வமுதாய்ந்துணுமந்தர
டிட வதிகாந்திகொள்சந்திரனாடிட-விருளோட, மெ
ணிலார்ந்திடுசெங்கதிராடிட முனிலோய்ந்திடிவிங்
களாடிட விகழீர்ந்திடுதொண்டர்களாடிட-வினையே
ட, வியசோங்குமருந்தவராடிட வருள்வேங்கைப
ஞ்சலியாடிட விவண்மரந்தர்கொளங்கணுமாடிட - ம
ணர்வாகி, விணிலார்ந்திடுகந்தர்வராடிட மயிலூர்ந்தி
டுநங்குகனாடிட விறல்சேர்ந்திடுமைங்கரனாடிட-நிக
வாகி, மினலோங்கிடுசெஞ்சடையாடிட மருவாய்
திடுதொங்கல்களாடிட மிளிர்வேய்ந்திடுகுண்டலம
டிட - விருபாலு, மணிசேர்ந்தகைவிண்டதளாடிட

ரவாம்பணிகங்கணமாடிட வடதேங்கரிணங்குளிரா
டிட-வுடனாக, வறைதோன்றிடுவன்றுடியாடிட ம
றையான்றெழிறுன்றரியாடிட வடியூன்றியிமன்றினி
வாடிடு-பெருமானே. (ங)

திதியடைந்திடு மறிவுடன்கலை யுனாதடங்கொ
டு மிகவணங்கிதி திடமுறைந்துள வனவையயங்கையி
னதனாலே, சிமயவெண்கிரி யமைவுறும்படி புரியு
மைங்கா னருளெனும்படி செழிமதஞ்செறி கரிமுக
ன்றனை - யருள்வோனே, விதிசெயந்தணன் வெளிநு
ழைந்துடல் கரியசெங்கண னுகமகழ்ந்தெழில் விர
வுசெஞ்சிரமடிதொடர்ந்துமெ-யறியாது, வெருவுறம்
படி பகபகென்றெழு மருணவங்கியெ னுருவமன்று
று விமலசங்கா சிவசித்தம்பா - கனவானே, மதிநிறை
ந்துள சனகர்முந்துறு மடியரன்றெளி துணரவின்
பொருண் மருவுதென்றிசை முகபடைந்தரு - டரு
வோனே, வலியவண்டரை யுமதிவென்றிகொ ளலரி
னைங்களை மதனெரிந்திட மனமுனிந்தனல் விழிதி
றந்திடு - முதலோனே, அதிகரஞ்சித கயிலையங்கிரி
யதனிலந்தரி தனையனைந்துறு மகிலவண்டமு மிலகு
றும்படி - புரிவோனே, யாவதுந்துமி கணகணென்

நிட வண்சிலம்பது கலகலென்றிட வரியமன்றினி
னடமுயன்றிடு - பெருமானே. (ச)

ஔரவமருவு சுருதிமிருதி முதலவளவில் கலைக
ளெலையு மறையுமுடிவி னரியவுணாக- ளவையானு
மகிலமருவு மொலிகொள்பரிசு முருவமிரத மனை
மென்விடய மவையிவ்விளரி பெருதுமிதய - மதனா
னும், பரமசொருப முணர்தலருமை யருமையருமை
யெனவறிவுசெய் பரமவுணாகள் புகலுமிலகு - குரு
நாதா, பரவுமணமு நறவுமுடைய கனகமுளரி மலர்
கணிகர்செய் பதமதினித மனசைநிறுவில் - கொடி
யேனை, விரவுகருவி னுழையுநெறிக ளறமெய்நிமல
வுணர்வினடையில் விராவில்விவர மதுடனடைய -
விதுபோது, விரைசெயலர்மொய் குழல்கொருமை
யொட்டியர்குழுவ மருவமழவு விடையிலருளி னடி
பைகொளமுன் - வருவாயே, தரணியவரு மமரொ
வரு முரகர்க்கணமு மரியவெணம சலமதுறவ லெளி
தினணைய - மகிழ்வோடுங், தகுருககண திமிதெய்
செகண செகுருதகண வெனவிரணிய சபையினட
ன மிகவருளிய - பெருமானே. (ரு)

தெருட்டுநன்குறு மீர்தமெனவுடனுறை பிரட்
 டிணங்கிடுமிர்ககுணமுளவொரு திருட்டகந்திகழ்திர்
 டமதிலடியனை - வசமாடித், திறக்குரம்பைவிகீர்தமெ
 னவறிபவர் பொறுக்குமின்பவமீர்தமனமுடையவர்
 திருக்கணந்தனை மீர்தியினுமுறைவறும் - வகைமாடி,
 மருட்டுமங்கையர்மீர்கதரவடமுதலிருக்குமன்புளமி
 ர்கமதபரிபள மருக்குநம்பைகணீர்மதமுறவுநிமிர்-
 முலைமேலு, மதர்க்குமைந்தர்கள் சர்வமயலுறவனல்
 கருக்குமஞ்சனமீர்துவினில்வரைகொடு மயக்குவன்
 குணமீர்தமதைதயிகழ்செயும் - விழிமேலு, மிருட்டு
 மங்கசன்மீர்கமரவளைபுக விரட்டுமங்குல்கொள்கர்வ
 மதுபடமிக விருட்டியந்தசுகிர்தமலர்தகாமொய் -
 குழன்மேலு, மிடைக்குவந்திடுமிர்தமெனுமுறைதனை
 நிகர்த்தலம்பியகீர்தசொபமடையுய ரிதச்சிலம்பணி
 திர்தமுறுமரைமல - ரடிமேலும், வெருட்டுகங்குலு
 நிர்மலவெலதுமற முடுக்கதின்றிறமீர்தியுறவுணர்வி
 னை விளக்குமின்பசுகீர்ததிருவடிதர- வருவாயே, வி
 டக்கதொன்றிடுமிர்தமுயலகன்வெரிந் வெடிக்கவின்
 றவிர்கிரிததாரிகடவென மிளிர்க்குமன்றமர்கீர்பையு
 டனடமிடு - பெருமானே.

சிங்கத்திசையிற் சிங்கத்தணையிற் சிங்கப்பதி
யொத்-திடுகாலன், சிங்கற்செயுமைச் சிங்கிக்கழுமு
ட் சிங்கற்ரொடர்பற் - றிடவேதக், கங்கைத்தலறக்
கங்கைப்படவெற் கங்கைக்கணியிற் - செறிநாளுங்,
கங்கைத்துனுமக் கங்கைப்பெறுமெய்க் கங்கைச்சக
ளத் - தியொடேவா, தங்கச்சிலையைத் தங்கைத்தல
ணிற் றங்கக்கொடுநற் - றடமான, தங்கப்புறமுற் ற
ங்கப்புரமொய்த் தங்கிக்கொயிட்-டிடுவோனே, சங்க
க்கடலைச் சங்கக்கடையச் சங்கக்கனகைத் தலர்தாழ்
துற், சங்கத்தகல்சிற சங்கத்துயிரிற் சங்கச்சபையுட்
பெருமானே. (௭)

தருப்பங்குண் றிரத்தந்தங் குருப்பந்துன் கரு
ப்பந்தந் தரிப்புண்டங் குரித்தங்கங் - கிளர்வாகித்,
கழைக்குஞ்செந்தழற்குந்திண் டரைக்கும்பின் புரை
க்குந்தொந் தரைக்குந்தங்கினைத்தும்பின்-புறமாகிக்,
குருக்கந்தம் பாக்கும்பைஞ் சதைக்கொண்டுங் கு
ணக்கென்றுங் குடக்கென்றுஞ் சொலிக்கொண்டிம்-
னையாடிக், குணிக்கும்பைந் தலைக்குஞ்செங் கழற்
தம்பின் பெவைக்கும்பொன் குவித்தங்கம் பறித்து
தசந் - தனமாடிக், கருத்துன்றுங் கடற்கொன்றுஞ்

செவிக்குஞ்சென் றலைக்குங்கண் கவித்தென்றுஞ்
செருக்குஞ்செந் - திருமானார், கவிற்கண்டும் பினைச்
சென்றும் பணிக்கென்றும் பொருட்கென்றுங் கரு
த்தங்கந் துடித்தெங்குந்-தினமோடுந், திருக்குங்கொ
ன் றடிக்கஞ்சம் புகத்தஞ்சஞ் சிறப்புந்துன் றிருக்க
ண்கொண் டெனைக்கண்டின் - பொருளோது, திருத்
தொண்டன் பருக்குந்துன் பறுக்குந்தண் புலிக்குங்
கஞ் சுகிக்குங்கண் கொடுக்குஞ்செம் - பெருமானே.

கோகனகனுக்குங் காணறநிவக்குங் கோடிமு
டிக்கு - முடியோனே, கோமதனெரிக்கு மோனமறி
விக்குங் கோதிருளழிக்கும் - விழியோனே, யாகமம
றைக்கும் வேதமுனிவர்க்கு மார்பொருளுரைக்குஞ்
செய்வோனே, யாறுமுகர்சொற்கு நால்வர்கடுதிக்கு
மாவலோடெதிர்க்குஞ் - செவியோனே, மேகநிறனு
க்கு மாவளைகொடுக்கும் வேலனைபெடுக்குங் - கா
வோனே, வேழவுரிமொய்க்கும் பூதியைவரிக்கு மே
ன்மணிநிறைக்கு - முருவோனே, பாகம்வருவிக்கு
ஞானமதளிக்கும் பாடென்முடிநிற்குங்-கழலோனே,
பாய்பணியனுக்கு நாடறவிருக்கும் பாதமதெடுக்கு
ம் - பெருமானே.

பொத்தன்மெத்த முற்றியுற்ற சுத்தநித்த மற்ற
வப்பின் புற்புதத்தை யொப்புனாக்கு - முருவான,
புத்தநித்த முட்கொளிப் பிணத்திலெத் தினத்தும்
வைத்த புத்தியைத் தவிர்த்துமுத்த - வறிவேராத, வி
த்தை சுத்தசுத்தமற்ற தத் துவத்தினுற்பவத்தின் வி
த்துவைத் தெரித்ததற்கு - மிசையான, மித்தையற்ற
சுத்தசித் தெனைத்துலக்கியெப்புறத்து மிக்களித்தசி
ம்பனாக்கு - ளினிதாக, வைத்தினைப் பகற்றியப் புறத்
திருக்கு முத்தபுத் தவத்துமெய்ச்சுகத்தமுத்தி - யடி
யின, மைப்பொறுத்துமிக்கமத்த சித்தனுற்றமத்தக
த்தின் மட்புசித்தசக்கிரிக்க - னுணராத, சித்திரச்ச
வைப்பதத்தை வைச்சுநற்புலத்தொடற் புதித்கதொ
த்தெனக்கைபற்று - மருளோனை, தித்தித்தித்தித்த
தித்தி தித்தித்தத்தெனத்தனித்த சிற்சபைக்கணிர்த்
னித்த - பெருமானே.

(௧௦)

வண்ணப்பதிகம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஷ ச ம் பு லி ங் க ம்.

சந்தமிகுமம்புயங்கட் குறழ்வாகித் தங்குமுன
சம்பதங்கட் குறலான, கந்தமலர்கொண்டு சிந்தித்

தெழலான கங்குல்பகலும்பரிந்தத்தமதாலே, மந்தி
ரமுடன்சொரிந்திட் டணைவேனோ மங்களகரங்கொ
னும்பொற் பொதுவோனே, சுந்தரமில்லங்குமங்கட்பு
கழோனே துங்கசிவசம்புலிங்கப் பெருமானே. (க)

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஷ அ ரு ணு ச ல ம்.

நினைவுறமுத்திசெ யருணையினற்புத நிதியருள்
சக்கரனே, வினையறுமுத்தர்க ளகமதுபற்றிய விம
லவையக்கரனே, புனையடியார்க்கடு முமலமறுத்திடு
பொடியணிபுற்கலனே, முனைமொயருத்திர மணி
கொளிரத்தின முடியரவக்கலனே. (க)

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப ஞ் ச க ம்.

சந்தப்பாவினம்.

அமர்பொதுமேவியோகஞானநாடக மருளிய
தேவதேவபாவநாசக, குமரனையேவிமானமேறுஞ்
ன்வன் குலமொடுமாளவானமாள்செய்போகிந, வி

மையவர்மோதமோடுவாழவேயரு ளெழில்கொளும்
வேதமோதுவாயனையரு, னுமையொருபாக மாமு
லோகநாயக வுசிததுரோணமாலை சூநீமீசனே. (க)

திகழ்திருமார்பனோடுபோதுவாழ்விதி திருவுறு
தேவர்கேவத மாகமாதிகள், புகழ்க்குஞானருப தேவ
நாயக புனிதமுதேறதேறுமீசனானவ, நிகழ்மதமாவி
ன்மேதை யேறுமேனிப நினைபவர்போதமேவஞான
நீதியை, யிகழ்வறவேரதிபாளும் யோகநாயக வென
துளம் வாழ்வாமுமேகநாதனே. (உ)

விகசிதமாசரோச நேர்கொடாளினில் விரவிய
வாசையானதே விடாதென, தகமுறநீயுளையுனீச
னேனுய வகமறுஞானயோகர்சூழவேமிகு, சுகநட
மேபெநாளுமாடுவோயளி தொடரலர்தாமமாலைசூடு
வோய்தொழ, விகபரபோகம்வீகிமீயுவோய்நல மி
சைகயிலாசவாசனேமகேசனே. (ங)

கயலெனமேவு காதுமீதுலாவிய கவின்விழிமா
தராசைவாரிவீழ்வுட, னயர்வதுசேர்வுருதவாறுநீதி
யி லணுகலிலேழைநாளும்வாழவேயுறு, தயவருள்
வாய்கனாதிபாபனாடவி தழைவுறுநாகபூஷண பரா

யரா, வுயர்வொடுசாமம்வேறிலேகனேசிவ முது
பொருளானஞானமோதுதேவனே. (ச)

மனமிகுலோபமான மாதமாய்வுறும் வகைபுரி
நேசமோடு கூடியேபுதிர், கனியெனநாநாவுபாட
வேயருள்கரைதருபாவின்மலைபாதமீதினீ, லினிமை
யதாகநாடிநீகொள்வாயர வெழினதிதாமமேவி வாழு
நீள்சடை, மினஸ்விடுசேகராகபாலவாகன மிளிர் பொ
துவாடுஞானவேதநாதனே. (ரு)

பஞ்சகம் - முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஷ க வி ச ங் க ர ம்.

மறைமுடிந்திடமுறைத்திடுபெருந்தலைவியை
மணவறம்புரிவுறுங்கருணையங்கடலினை
யுறைபெரும்புவனமும்பதிகளும்பணிசெய
வுயர்வெழுந்தனபொனம்பலநடம்பயிலுவோய்
கறைமிகுங்களமுறும்பரமசங்கரவிரை
கலவிடுங்கமலவந்தனனுடன்கரியவ
னறைநெடுங்ககனமண்டுருவியுங்கதிர்விழி
புறிதரும்படிதவிர்ந்திடவளர்ந்தவரனே. (க)

சிவசந்நீதான முறை.

சுரு

விண்டலங்கடங்கிடங்க ளென்றுகொண்டுவி
ண்டிலா, வண்டரும்பயங்கரங் கொள்ளுநஞ்சமு
ண்டவா, வெண்டிலங்குசெம்புயங் கொடென்கணி
ன்றபண்டனே, தொண்டர்வந்துவந்தனஞ்செய்து
ங்கமண்டு நம்பனே.

(உ)

சந்தனகுங்குயங்கள்புழுகில் சந்ததமங்கரங்
கொடுடலது, கந்தமிகுந்துதங்கவணிவொடு கந்தர
மங்கமண்டுகருமைய, குந்தளவங்கொணங்கைகலவி
யென் குண்டுபொருந்துமுந்தி முழுகினே, னுய்ந்தி
டரின்பதங்கடருகுதி யுந்தியதுந்திரின்றதலையனே.

நிலைமைச்சால்பதுமேவியு ணிறையத்தானரு
ண்மாதவங், குலையப்பாவி யுளையுறை கொடுமைக்
கோபமதாமழ, ரெலையச்சீதளமேறிய துணைமெய்
ப்பாதககோதகந், தலைவைத்தேயருள்வாயமர் சம
பத்தாணுவதீதனே.

(ச)

கலையைவிரித்தேயறியுமுளத்தார் கருதுமலர்த்
நாளொனதுமனத்தே, நிலைகொளவைத்தேயருளுதிச
ற்றேநிகழும்வனச்சுகாகுருளைக்கேய், முலையமுதிட்
டவளர்வுறவைத்தோய் முதிருகனித்தேனெனவு
ருசித்தே, மலைவிலகத்தாரறிவிருப்போய் மலம
தாசித்தேயிலகிடுசித்தே.

(ரு)

காகமொருவிழிமேவிநாடவேசெய் கானாநிகர்
 வுறுமேனிமாயனார்கட், கோகனகமலர்தூவுபாதமே
 யிக் கோளதுறுமடியேனெநாளுமேவிச், சோகமற
 வருள்வாய் சோகனைசெஞ் சோதிமயகுருவான
 ஞானநாத, வேகந்தியணிச்சுக்ராமகேச வேதமுதலெ
 னுந்தபோததேவே. (சு)

நித்தியவேதங்களே வாசியாவே நிற்புறுபார்
 துங்கமூர்தேரதாவே, பைத்திடுசீரங்கனீள்பாணமா
 வேபறறியுளாகங்கணைர்வாகவேமூன், நுற்றிடுசோ
 மங்கநீருடுவோனே யொப்பறுநாகங்கடாராகமேலே,
 முற்றிடுமாதங்கநேர்மேனியானே முத்தியிலேதங்
 கும் வாழ்வேநல்காயே. (எ)

பத்தர்சித்தர்களுநானுமறவாதுகனிவார் பத்தி
 சித்தமதின்மேவியுறு பூசைபுரியு, நித்தவத்துவெனு
 ஞானவுருவானபானே நிஷ்களத்துவமதேறுமொறு
 மோனகுணனே, மத்தமெத்தவுற்றிராவணனைவாதை
 புரியு மட்டுமிக்கொழுகு மாமலர்கணைருமடிக,ணத்
 தமுற்றவறியாமையது மாடலுறவே நத்துமெற்கரு
 டியோகபத மேவுசிவனே. (அ)

இடைதளாடவெழுமாமலைக னேய்முலைகளாற்,
 ரெடையுலாவுகுழலாலுணர்வு மாறெடார்புடன், க
 டையதாசும்வணமேபுரியுமாதர்கழுதென், றடைவ
 தானவறிவேயு னுறவாள்வைவரனே. (கூ)

நிகிலவுலகமுமுனமுன்வழிபடு நெற்கொள்கரி
 யதன் முகனையசுரர்க,ளகலவயில்விடு முருகையருளி
 ந லறமதிலகுற வருளுமமலையுந், திகழுமயிலெனு மு
 ருவொடளவறு செழுமைநறுமலர் கொடுகனிவதுட
 ன், சுருணவடியவ ரொனுமலளியவை தொடருமடிம
 லர்தொழுதபெரியனே. (கௌ)

காமவிகாரக்கொடுமைப்பேயைக் கண்டேதண்
 டித்தெகக், காலுநிராசைப்புவிபிற்சேரக் கண்டாடந்
 துய்ப்பாய், நாமனுணவைப்பெறுபைச்சேரகப் பொ
 ந்தேதெயன்றுற்று, நாடவுருபத்தனுவைப்போதக் கு
 ன்றேயென்றற்கீ, பாமனுநாவுக்கரசைக்கூவிப் பண்
 டேவின்கிற்ற, பார்வையுநாடற் கருமைச்சீர்மைப்
 பைந்தாடந்திட்டோய், சாமவுருபத்தனுவற்றீயக்க
 ண்டேநின்றுற்றோய், சாகைகுலாமெய்ச்சுருதிப்போ
 தப்பண்டேசெஞ்சத்தே. (கக)

கவிசங்கரம்-முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

ஷை ப ல ச நீ த ம ா லே.

கனகசபை யினினிகரி னடனமன வரதமுறு
கருணையொடு புரியுநல வழகா, வனகதவ முனிவரக
மதனிலொரு சுகசனித வருணவம தருளுமிகு குழ
கா, பனகசய னனயனனி யளவில்பக றுருவியறி ப
டலிலடி முடியிலகு பொருளே, மனமதனி ஸளவி
ன்மகிழ் வணையடிய ரொடுமுறவு மருவும்வண மரு
ள்செய்திரு வருளே. (க)

என துமல மதிரியும்வகைசெயினியச ரண மருள்
வைவோ, மனமென் வனனி லுறையுமகமென் வரியுமு
டியவருவைவோ, தனம துடையமகளிர்மயல்கடவிர
வருள்செய்திடுவைவோ, புனலுமதியுமுடையசடை
கொள்புனிதமருவுபகவணே. (உ)

ககனம்வளியனல்புவனநிலமதிகனலிபுலனீவை
வடிவோனே, சகலவுலகமுமயல்செய்வலியுறுத னும
தனையொரிவிழியோனே, பகலொடி ரவறுவெளியி லுல
விடுபரமகுருவெனுமருளோனே, துகளதறுவடகயி
லேமலையுறைசுகுணநிருமலபகவானே. (ஈ)

கலைமதிமதிலணைவுறுபொதுவதிலுமை கண்கா
ண, வலைநதியலைதாநடமிடுபசுவினதைதந்தாடி, தலை
மையதுறுமிருகழலடிநிகழ்கரிதந்தோனே, நிலைபயி
றவமதுதிகழ்வுறுமனமிடநின்றோனே. (ச)

பொறிகடுன்றியவுருவு புலனிலொன்றியகரண
ஞ், செந்நவதின்றியசுருணசிவசின்மன்றுளபாம, வ
றிவதொன்றியவிமலரவருணின்றிடுமடிகள், பிறிவதி
ன்றியவுணர்வுபெறலதென்றுரைபுகலே. (ரு)

தண்டங்கழுகொண்டங்குறு சண்டன்பெறுபி
ண்டம், பிண்டங்கிடவெண்டங்கழுகொண்டன்றுதை
ண்டி, விண்டங்குவர்மண்டங்குவர்கண்டன்றவம்வி
ண்டே, தொண்டிங்குறமன்றந்திகழ்துன்றுந்தயைவி
ண்டே. (சு)

மேவிக்கொள்சீர்தொக்கதானைக்கொடேழைக்
வேதக்குழாஞ், சேவிக்கவேநிற்குமாநக்கனேசக்கு
சர்நற்குளா, நாவிந்கனாமக்குழாம்வைக்கநீர்வைக்
னானக்கனா, வாவிக்கணீநிற்கநேசிக்கவாழ்விக்குமா
சாக்கனே. (எ)

பூபாரப்பதிவாழ்வேசெப்பனார்போதார்கற்பகவு
சோபாரத்தனமார்வேயைக்கடிதோளாணைக்கழு

தென், தோபார்வைப்படநீபார்வைத்தையேயேழை
க்கருள்வாய், காபாலக்கரணேகாலற்கொருகாலாமுக்
கணனே. (௮)

வடிவெடுத்தெழுதரியமயனேமலைவளைத்திடுவ
லியபுயனே, துடிபிடித்திடுநெடியகரணேசுடர்மணி
ப்பனகமணியுரனே, பொடிதரித்திலகுருவவரனே
புகழ்மறைப்பொருளுரைசெய்பரனே, கொடிதெனச்
சொலுமலவயிரியேகுலவெனக்குளுறுமொருகரியே.

கமலமுறைவித்தனுற்றதாளங்கொடுகமலகரம்
வைத்துமொத்தமாயன்கா, மமலைசெயமத்தளத்தினு
ளும்படி யணையமுயிர்சித்திமுத்திசேரும்படி, மூமல
மறுவித்தசுத்தபாதந்தனை முயலன்முதுகத்தில்வை
த்துமோதந்தரு, விமலககனத்தினித்தமாடுங்கணவி
புதர்புகழ்நித்தமுத்தவானந்தனே. (௯)

பலசந்தமாலை முற்றுப்பெற்றது.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

நவரத்தினமாலை.

பாவினம்.

வாசபங்கயமலர்வளர்திருமறு மார்பனம்புயவ
லரவனடிமலர், தேசமர்ந்திடுமுடிபலபகல்களுந் தே

சிவசந்நிதானமுறை :

சு.சு.

ஐயும்பெறலரிதெனுமுணர்வொடு, நேசமண்டிடுதுதி
பலபுரிவுற நீயகிழந்தருள்புரிதருநிருமல, கோசமை
ந்தையுநமுவிபுனடிபுறக் கோலநின்றிடுமருள்புரிபர
மனே.

(க)

கலையேறியவறிவாளர்செய் கவிமாலேகொள்சர
ணங், கலையேறியமதியோடுரகமதேறியசிகரங், கலையே
றியகர்மேவியகருணாகரநிதியே, கலையேறியவிடையா
ர்மயல்கலவாவணமருளே.

(உ)

கொடிதானவினையையடியார்களுய்க்குலமோ
டுமாய்க்கும்பரமே, மடியாதமுத்தியருளோடுதந்தவ
லிமேவுஞானகுருவே, துடிமேவுசெங்கையுறுசம்பு
வேயென்றுணையேயிலங்குசிவமே, படிமேவுமாசை
யாவைக்கும்வித்தாம்படிமேற்குமுத்தியருளே. (ஈ)

ஞானமணிமன்றுண்ட மாடியநடேசா, பானல்
விழியாளையொருபாகமுறுநேசா, ஆனவிழியாலமரு
முன்னைமிகநோக்கி, யீனன்மகிழ்வுற்றிடவிருங்கரு
ணைசெய்யே.

(ச)

அருளினாலகிலம்புடைத்தளித்தழித்தத் தொழி
ற்கப்பாலாய்ப், பொருவில்சிற்பொருபானந்தமாகிய
ஆணப்பூந்தேவே, யிருளில்வந்துறுமறிவின்மையா

ற்பரிவிங்நனடைந்தெய்த்தே, நெருவராயினுந்த
க்கதோர்துணையிலேயுய்ந்திடவருள்வாயே. (ந)

எந்தக்குலமாயெவராயிடினுமிசையும்தூநீர்கொ
ண்டுள்ளன்பாய், முந்தும்பூசைமுடித்தாராயின்மூ
வாப்பதமேதவருதருள்வோய், தொந்தொம்மென
வேநடனம்புரிவோய்தோன்றுத்துணையா மருளைத்த
றவே, சந்தப்பருவங்கொடியேற்கிலேயோ சான்றோர்
தருமாறன்றென்பாரோ. (க)

மாயையானசுடு கோடைமார்க்கவுறு வலமை
மேவுசிவமேகமே, காயமாதிகளையானெனும்படிசெய்
கார்கொளாணவநாசனே, வேயைவென்றுவளர்தோ
ள்களாருமைநல்விழிகளித்திடநடிப்பவா, பேயனே
ன்பிழைகள்யாவுநீக்கியுறுபெரியபேரருள்புரிந்திடே

கண்மைசேர்குருந்தடி முளைந்திடுமுக்கட்கரு
ம்பே, தெண்மையன்பராம்வண்டுணக்காசிவாழ்தே
னே, யண்மையாகிநீயிருக்கவுமறிகிலாதந்தோ, வெ
ண்மையாகியிங்குழலுவனுனக்கழகேதோ. (அ)

இறையாமைந்தக்கரவோனே யெழிலாமைந்தக்
கரவோனே, குறையாமருகைப்பெற்றோனே குண
மாருகைப்பெற்றோனே, மறையமலைக்குமரியானே

சிவசந்நிதானமுறை.

எக

வடிவமலைக்குமரியானே, பொறைவில்லாகத்தரித்தோ
னே பொதுவில்லாகத்தரித்தோனே.

(க)

நவரத்தினமலை முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

தி ரி ப ந் த ர தி.

கட்டளைக்கவித்துறை.

திருமால்விடையயன்காணப் பதங்கமென்றிட்
டியுறக், கருமால்விடையுறுஞ்சற்குருவாகிக்கரைசெ
ய்சங்கைக், கொருமால்விடை தருமுத்தமஞான ஷமா
பதியே, பெருமால்விடையிவர்பேராயிரத்துப் பெரு
மைமயனே.

(க)

பெருமையிலங்குரித்துந்தியவாலிற் பெருந்த
வத்தோர், கருமையிலங்குறுகாதேமறைப் பொருள்
கட்டுரைத்தோ, யருமையிலங்குமரனாகிமேல்வைத்த
வற்பகற்றி, யொருமையிலங்குறுமுத்திதந்தாளவுகந்
தருளே.

(2)

அருளாரமுதமமுதுசெய்தோங்க நஞ்சாற்றெ
னவே, வெருளாரமுதர்நினைவேண்டநீயுன் விளங்கு
கண்டங், கருளாரமுதம்பெறவவாவ்விடங்கைதொ
ட்டவா, பொருளாரமுதர்புகழ்மால்புகழ்ந்திடும்பூம்
பதனே.

(க)

பூம்பதநாகங்கடுக்கையங்குவிளம் பொற்சரணத், தோம்பதநாகமுறக்கரந்தூவவுள்ளுன்னவுடல், சாம்பதநாகமனமென்றுணரத் தருதியருள், போம்பதநாகமணிந்தேயிலங்கும்புராதனனே. (ச)

தனமுடையோடென நோக்கப்பரந்த தரையுளகாஞ், சனமுடையோடென கைகொங்கையார்நங்கைசார்கமுதென், றுனமுடையோடென தங்கமதாம்பந்தமோவவருள், கனமுடையோடெனக்கொம்போயடியரைக்காப்பவனே. (ரு)

காப்பவனீவிருகற்பதிவாமூலகாதிகணற், பூப்பவனீவிருளுற்றமினென்றரிபூமற்கருண், மாப்பவனீவிருந்தீகொன்றைமாலையன்வானவர்க்கு, மூப்பவனீவிரும்பித்துதேக்கேட்டருண் முத்தியதே. (சு)

தேவாரமுந்திருவாசகமுஞ்சொலுந் தெள்ளியர்க்கு, மாவாரமுந்திவரந்தந்தஞானமணிவிளக்கே, கோவாரமுந்தியகொங்கையங்காளகுணாகரவென், னாவாரமுந்திவந்தேயுனைப்பாடு நலம்புரியே. (எ)

நலம்பிரியாதவயிலிகல்வாள்விழி நங்கையார்தங்
நலம்பிரியாதகனதனங்காணுங் கருத்தையொழி, சில

ம்பிரியாதமறைச்சிலம்பாபெருந் தென்புலியூர்த தல
ம்பிரியாதவனே நடராஜமெய்ச் சங்கரனே. (அ)

கரந்தைவருணமலர்கொண்டுபோற்றிக் கனிந்த
வன்பர்க், கரந்தைவருணங்கெடநாட்டஞ்செய் சிவ
வார்பொறியாம், பரந்தைவருணங் கக்கலக்காவ
கைபார்த்தருளாய்ப், பரந்தைவருணஞ்செவியுட்புக
வின் றுபோதிப்பைபயே. (க)

போதித்தருவனருகனைத்தேவெனும் புன்சமய
ம், வாதித்தருவானுமுனைத்தேவெனு மன்சமய,மா
தித்தருவர்க் கடலெழுந்தாங்கென வாக்கினர்க்குச்,
சாதித்தருண்முனநி ன்றிட்டவாதவர் தந்திருவே. ()

திரிபந்தாதி முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

மு ம் ம ணி.

நேரிசைவெண்பா.

கார்கொண்டமேனிக் கடவுளாயன்முதலோர்
கார்கொண்டுபோற்றுநடராஜா—சீர்கொண்ட
சீர்மேவுநான்கறிவோர் நேசித்தசற்குரவு
நர்மேவுமென்குருவு கீ.

(க)

உருத்திருண்டமேகத்தை யொவ்வாயெனறஞ்ஞர்
கருத்திருண்டதென்னக்கருமை—பருத்திருண்ட
தேனூர்பூங்கோதைச் சிவகாமியாரொன்று
மாறாநடேச ஹரா. (உ)

காரணமாநின்ற கருத்தாநடேசநினைப் [ய்
பூரணமாவாழ்த்துவதேபுண்ணியநாத்—தாரணிமெ
சேரத்தொழுவதுவே சென்னியாங்கண்ணருவி
நேரச்சிந்திப்பதே நெஞ்சு. (ங)

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

தெட்சனாழர்த்திவெண்பா.

கருணைத்திருவடிவாய்க் கல்லாலின்கீழே
யிருணைத்திருநால்வர்க்கேலப்—பொருண்ஞானம்
போதித்துவைத்த புனிதகுருவேஞான
வாதித்தனையென்னை யாள். (க)

ஆள்வாரிலியூர்மா டாகுத்திரிவேனைத்
தாள்சூட்டியாளத்தகாதுகொல்—வேளெரித்த
கண்ணுதலைய்மெய்ஞ்ஞானக் கல்லாலடியின்கீழ்
நண்ணுபவனே நவில். (உ)

சிவசந்திதானமுறை

௭௫

நவிலும்பாசீவர் நண்ணரியமுத்திப்
புவியிலொன்றுமென் றுபோதத்—துவிதமறச்
சின்முத்தினாயாற் றெநுட்டும்பரகுருவே
நன்முத்தியென்றடைவே னான்.

(௩)

நானென்னும்போத நடுவேமுளைத் துநின்று
கோனென்னுநின்று நன்குரைகழலாந்—தேனென்னுட்
புல்லாமற்செய்யுமதைப்போக்கியருள்வைத்துக்
கல்லாலாமுற்றுமெனைக் கா.

(௪)

காதல்வெகுளிக் கரிசுறுத்தென்னுள்ளமெனும்
போதணையாக்கொண்டுபுனிதச்செம்—பாதங்கள்
வைத்திருப்பதென்றோ மணியேயான்போகங்கள்
வைத்திருப்பதென்றோ கழறு.

(௫)

கழற்கணென துள்ளங் காத்நிருக்கச்செந்நாப்
பழச்சுவைபோலுந் துதிகள் பாட—வழுத்துயணி
ராயம்புரியக் கருணைபுரிவாயின்று
ராயம்புலித்தோற் பரா.

(௬)

பாசீவபந்தப் பரிசுணர்த்தியாளச்
ரதசுயம்பிரகாசப்பே—ருருவெடுத்து
ந்தகுருவே வளர்மணியேமெய்ஞ்ஞான
ந்தரணைபாமாலை குடு.

(௭)

சூட்டுசிரமீதிற் சோதிமலர்ப்பதங்கள்
வாட்டுமலங்களெல்லாமாறவே—பாட்டுக்
கருளேபுரிகுருவே யம்பரமேவேதப்
பொருளேயடியேற்கிப் போது. (அ)

போதன்றிருமால் புலவர்வணங்கப்பொற்
பாதஞ்சிவந்தபரமனே—வேதஞ்சொல்
வித்தகனையுன்னை விடாதவடியேனைச்
சித்தமுறுமெய்யருளாச் செய். (ஆ)

செய்யசடையுந் திருவதனமண்டலமுங்
கையமர்சின் முத்திரையுங்காழ்மலமும்—பொய்யு
மழித்தவடியு மாவந்துமுன்னே
கழித்திடுவாயென்றன் கரு. (க)

மூலகுருவாகிய
தெட்சனாமூர்த்திவெண்பா
முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஷே திருவருள்வியப்பு.

திருப்பாற்கடலைச் சிறுகுழந்தைகூவ
விருப்பாலளித்திட்டவெல்விற்—பொருப்பு

சிவசந்நிதானமுறை.

எள்

னருளேயருளன்றி யல்லாரருளு
மருளோவுளமே யறை.

(க)

கல்வெறிந்தசாக்கியர்க்குங் காட்சிகொடுத்தசிவ
னல்லருள் போலும்பரிணுநாடினா — வில்லை
பிரியாதிருந்தாற் பிழைக்கலாநெஞ்சே
கரியாகநீயிதனைக் காண்.

(உ)

சித்திக்கும்புத்திக்குஞ் சுத்திக்குந்தேவபத
முத்திக்குமத்திவிதமுத்திக்கும் — பத்திக்கு
மூலந்திருநடன முன்னோனருளேயென்
ருலமீடுமவேதநெஞ்சே யுன்.

(ஈ)

உரையாதிசேஷனை யொழித்துமனமே
திரையாவுநீக்கித்தெளித்துப் — பரையரணிற்
கூட்டுந்திருவருள்போற் கூறுநலஞ்சமயக்
காட்டிடத்துமுண்டோ கரை.

(ச)

அப்புமுப்பும்போற்பிரியா வரறுதனைக்காட்டி [தாய்
வியப்புறத்துநின்றளிக்குமீசனருட் — கொப்புடைத்
வேறுபொருளுண்டென்று வேதாகமாதிகளும்
கூறுமோநெஞ்சே குவி.

(ரு)

எது

சிவசந்நிதானமுறை.

வேண்டிவனவெல்லா மிக்கவளித்தளிக்குந்
தூண்டிதலில்லாச்சுடரின் நூவருளை—யாண்டிந்
திரிவிலாதேயுருகிச் சிந்தித்தானெஞ்சே
பிரிவிலதாமுத்திவரும் பின்.

(கா)

கண்டவர்தமுள்ளங் கவரும்பெருநடனங்
கொண்டசிவபெருமான் கோலவரு—ளெண்டிசைக்கு
மாதாவாம்வேறில்லை யாழ்ந்தமனமேநம்பு
போதரசம்பின்புவரும் பூத்து.

(எ)

மூலமலத்தின் முழுகிக்கிடந்தநமை
மேலடையத்தாக்குவிட்டான்வீறருளைப்—போலவே
யுற்றதுணையுண்டோ வுள்ளமேநீமறந்த
பெற்றியென்னவென்முன்னே பேசு.

(அ)

பெத்தமுத்திதம்மிற் பிரியாமனின்றளிக்கு
மத்தனருளையன்றியாருண்டிங்—குற்றதுணை
யென்றுமுக்காற்புகன்று மேழநெஞ்சேநாடாம
லின்றிருந்தாலியான்செய்வ தென்.

(கூ)

தஞ்சத்திருவருளைத் தான்விட்டுமுன்னேடி
விஞ்சவினையாலேவெப்புண்ட—நெஞ்சே
யசனருளைமுன்னிட்டே யைம்புலனையுங்கண்
ரோமுடனேநீயுண்பா யுற்று.

(கூ0)

திருவருள்வியப்புமுற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பஞ்சகம்.

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆணவமலமாமிரவினிகிடந்த வடியனேன்ற
ன்னையன்றருளாற், பேணியேயெடுத்துத்தனுவில்
ட்டதுவும்பின்னருமுயிர்த்துணையாகி, யேணமாயுள்
ளின்மறைந்திருந்திசைந்த விற்பமென்பனநாணா
ம், காணவேயூட்டிநின்றதும்பரநின் கடைக்கணிற்
ரேன்றியவருளே.

(க)

அருளிற்றனுவங்காணமும்புவன மானதும
மைந்தபோகங்கள், சருவமுங்கிடைத்தவென்றறியா
மற்றும்புத்திமவித்தையாற்கட்டுண், டிருமையுநாமே
முயற்சியாற்பெற்றோ மென்றனுதினமுமுண்மைய
தாக், கருதியேகிடந்தவென்பிழைபொறுத்துக் கடை
க்கணித்தருளுவாய்சிவனே.

(உ)

சிவமெனும்பொருளேயுயிர்வருக்கங்கள் செக
முறுபலபலபொருளா, மெவையுநீயென்றுன்னருள
கனாலே யிசைவுறக்காட்டினையின்று, பவமொழிந்த
கலவவ்வழிநிறுத்திப் படிற்றேன்றன்னையெந்நாளுந்,
கவமுறக்காக்குங்கடனுனதலவோ தமிழனேனானா
ப்பதென்னேயோ.

(ங)

உலாசெயன்முதலாவுள்ளனவெல்லாமுன்னரு
ட்செயலலால்வேறே, கரையவுமுண்டோநினைக்கவு
முண்டோ கருணையங்கடற்றிருவடிவே, பரையருளி
ம்புருவனெனநடனம் பண்ணிநிந்தகரவாகாச, வரை
யனெகாளத்திப்பரம்பொருளே யானைக்காவாழ்ந்தி
டெம்பரனே. (ச)

பரமனையிராமலிங்கமேமருதூர்ப் பண்ணவா
காழிவாழ்தேவே, திரமறைக்கெட்டாமோனமே யடி
யர்செய்திநிந்தீமையைப்பாரா, வரனெனுங்கருணாநிதி
முழுமுதலேயப்பனவேதகிரீசா, குரவனாய்வந்தெ
ன்குறைதவிர்த்திட்ட கோலனெனெனையாண்டரு
ளே. (ரு)

திருவருட்பஞ்சகம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஷ திருவளர்பதிகம்.

திருவளர்கமலத்துறைவிதிநெடுமா தேடியுமறி
யகிலாத, வருவளர்சோதி யரும்பெரும்பொருளே
யொப்பிலாக்கருணையங்கடலே, மருவளர்மலரார்வா
ன்புரைகுழலாண்மகிழ்வராப்புலிதுதிக்கக், குருவள
ர்மணிமன்றினிடம்பயிலுங் கூத்தனெனெனையாண்டரு
ளே. (க)

சிவசந்நிதானமுறை.

அ

அருள்செயுமுருக் கொண் டாலின் கீழ்நால்வர்க
கருமறைப்பொருடனை மகிழ்ந்து, மருளறவுரைக் கு
ஞ்சிவபெருமானே வஞ்சனேனகத்தசேதனவல், வி
ருளறஞானச்சுடருறத்தந்தா ளெந்தையேபவப்பிணி
மருந்தே, தெருளருந்தெளிவே குணப்பெருங்குண்
றெசெவ்வமேயழிவிலாத் தேவே.

(உ)

தேவர்கண்முனிவர் புகழ்ந்திவிளங்கொ டில்லை
யுள்ளாய்பொறியைந்திற், ருவல்செய்துலகப்பற்று
டையிதயந் தனைபொரீஇநாளுநன்னறவார், பூவலர
ருச்சித்தகடிபணிந்தரியபுனிதகைவல்யமுற்றுயுமா, ரு
வலைம்கினியவருள்புரிபரநிற் கன்றிமற்றுண்டிகொ
ன்னவிலே.

(ங)

நவிற்றிடற்கரியவண்டகோடிகண்ணு னாவிதசீவர்க
ண்மிருதி, பவித்திரமறைகண்முதலியவனைத்தும் ப
டைத்தநீபரிவிலேனஞ்சங், குவித்தருந்தவந்தான்
புரிந்துமெய்ந்நிலையைக் கூடிடவருள்வகுத்திலைகொ
ல், துவித்தெறவொன்றாய்விளங்குசெஞ்சுடரே து
ணையெனக்காருரைசெய்யே.

(ச)

செய்யவார்ச்சடையிற் பிறைமுடித்தவனை தே
யனைசுடர்மழுவுறுசெங், கையனைகறைகொண்மிட
ற்றனைசிவனைகளரிபங்குறைதிருநீற்றின், மெய்ய

னே மணிமன்றினிடம்புரியும் விமலனேவினவவ
கேண்மோ, தொய்யலைம்புலப்பற்றிரியநின் சரண்க
டொழுவருடருவதுன்பரமே. (ரு)

பரமனே குழந்தை வெம்பசிக்கிரங்கிப் பனிப்ப
யவாரிதியளித்த, திரவருட்கடலேகுணப்பெருங் கு
ன்றேதிவினைக்கோருமருந்தே, யுரமுறுமுவாயிரம
றையவரினோர்மறையவனெனவந்த, வரதனையென்
முனுமையொடானேறி மகிழ்ந்துவந்தாள்வதெந் நா
ளோ. (சு)

நாளுநாண்மலர்கொண்டுனதடியிணையினல்வரு
ச்சனைபுரிகில்லேன், வாளுடைமணிப்பொன்மாடநீடி
வ்லைமன்றிலுன்னடனங்காண்கில்லே, னீளுநுநாவி
னாற்றமிழ்பாடி நேடிடநயக்குகில்லேன்மற், கோளு
டையகத்தோடிவனுறைந்துமுன்ற கொடியனுய்வ
கையதீண்டெண்ணே. (எ)

எண்ணியவனிதைமாடமாலயமா யியைந்தவர்
கடவுளென்றேவல், பண்ணிவன்காமவிகாரியாய்த்தி
நீருதுபனிதரும்பிறவிவாரிதியி, னண்ணினேன்றன்
னையஞ்சலென்றேற்ற நாளினும்வாவிலைகொல்லோ,
வுண்ணினைகிலையோ வசட்டையோகல்லோ வுள்ள
மோதருமறைமுடிவே. (அ)

மறைமுடிவிலங்குஞானவிண்ணொளியோ வஞ்
சனையினைந்தவெம்பொறியாந், துறையதிற்சென்று
விடயவானந்தந் துன்பமென்றெனாதினிதென்றே,
குறைவறப்புசித்துப்பின்றுபாடந்த கொள்கையை
ச்சிந்தையினொருகா, லிறைத்துணைநினைக்கப்பதைக்
குதையந்தோ வென்செய்வேனீதறியாயோ. (க)

நதறியாமலிருப்பையேயான லியான்பவபெடு
ப்பகேவேலை, யாதலாலெளியன் குறித்திழைபாவமா
நிபதொழிலொருசாலும், வீதலாகாதேயாகலின்வி
னயன் வெம்பிழையெலாம்பொறுத்திரங்கி,மேதகு
வங்கள்வழுவறப்புரிந்து வீடுநினைதிருவருளே. ()

திருவளர்பதிகம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சச்சிதானந்தவாழ்வு.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மனையுறுதீபம்விட்டு மற்றழறேவிவார்போல்,வி
யினேனகத்துணீதான் வேறிலாதிருந்துங்காணா,
னையிடம்பலவுந்தேடி யுற்றினைத்தேற்குஞானந், த
யின்றேயருளல்வேண்டுஞ்சச்சிதானந்தவாழ்வே

நெய்யினை யின்றியாக நிறைவேற்றநினைப்பான்
பேரலப், பொய்யினை னுன்னன்பின்றிப் பொருவிலா
முத்திகன்னை, யெய்தப்பன் னூல்களாய்த லேகெறி
யென்றலந்தேன், சைவசித்தாந்தமோங்குஞ் சச்சி
தானந்தவாழ்வே. (2)

கண்ணொளியிருளையுண்டு கதிரொழுந்தெனவிப்
பாச, மண்ணெழுவாய்நாதாக மருவியகருவியோடு
ண், ணண்ணெனைவிழுங்கிநீயே நகுதல்செய்திடுதல்
வேண்டுந், தண்ணெனுமருளாய்நின்ற சச்சிதானந்த
வாழ்வே. (3)

சருவநீபென்றுரைக்கத் தனிமறையான்வேறு
கி, வருவினையுண்டோவிங்கு வந்தவாறெனக்குரைத்
து, மருவியகருணானந்த வாரியையின் னுனக்குத், த
ருவம்வாவென்றழைப்பாய் சச்சிதானந்தவாழ்வே.

பொன்மயந்தவிரவேறுப் பூஷணமுண்டோவா
ங்குச், சின்மயந்தவிரவேறு செகமுண்டோவென்று
கூறு, நன்மயவாக்கியத்தை நம்பியுன்னருளப்பெற்
றுத், தன்மயமாகச்செய்தி சச்சிதானந்தவாழ்வே.

பிறங்கியமூன்றெழுத்தும் பிரணவத்தன்றிவே
றே, புறம்பெனநின்றமூன்று பொருளுமச்சிவத்தி
ந்தென். நமன்செயுன்னருள்வாக்காய் நன்றிந்

தனுபவிக்கச்செய்து, மறம்பவமகற்றியாள்வாய் சச்சிதானந்தவாழ்வே.

(சு)

கைவிளக்கா லேயொன்றைக் காணலினருளைக் கொண்டே, யுய்வகையுனையுணர்ந்தே யுச்சியினுவல மென்னப், பொய்வணநீக்கிமெய்யின்பொருந்துறக்க ருணைசெய்வாய், சைவமாமறையில்வாழுஞ் சச்சிதானந்தவாழ்வே.

(எ)

கொள்ளித்தேன்கொட்டப்பட்ட குரங்கெனக் குகிக்குமென்ற, னுள்ளத்தைக்கருப்பூரந்தொட்டுண் ணுறுதீபம்போல, விள்ளவுண்டப்புழுப்பும்விரவலி னெனைக்கலப்பாய், தள்ளில்போருளைப்பூண்ட சச்சிதானந்தவாழ்வே.

(அ)

ஆகவன்சன்னிதானத் தடுத்திறுதீபம்போற்ற ம், போதமதடங்கிநிற்கப்பொருவருந்தையுரிந்து, பேதமோடபேதம்பேதா பேதமுங்கழன்றுநின்ற, சா நமுத்தியையளிப்பாய் சச்சிதானந்தவாழ்வே. (க)

துளங்குறுகறங்கதென்னச் சுழல்வுறுமனமாய் கதேழை, விளங்குமுன்னோடிணங்கி விமலமாநிற்க லிவண்டி, யிளங்கன்றதற்குச்சேதா விரங்கல்போலி னுறையே, தளர்ந்திடுமெற்கிரங்காய் சச்சிதானந்த வாழ்வே.

(க0)

சச்சிதானந்தவாழ்வு முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஞானநிஷ்டாபேட்சை.

கலிநிலைத்துறை.

கருவியாவையுநின்னருள்கொண்டியான்கழற்றிப்
பொருளில்சச்சிதானந்தமார்பனாமயம்பொருந்து
யிருமையாகியபோதமுமகன்றிடவெனக்கு
மருவுநல்லருள்புரிசுதிமன்றுள்வாழ்மணியே. (க)

அறிவினோடறியாமையுநீக்கிமெய்யறிவாய்ப்
பிறிவிலாவருடரிசித்துப்பெட்புடன்பெரிய
குறியிலாச்சிவபரம்பொருளாமுனிர்கூடி
மறிதராதுறவருள்புரிமன்றுள்வாழ்மணியே. (உ)

சகலகேவலநீத்துணர்வாய்நின்னுசார்ந்த
விகலமில்பனாதன்னுளென்னறிவினைவிட்டுச்
சுகசொருபமாமுன்னுடன்பிறிவறத்துலங்க
வகரமாமருள்புரிசுதிமன்றுள்வாழ்மணியே. (ங)

இச்சகப்பொய்யையையாமென்றுளையெண்ணி
நச்சிடாமனின்றாரருடனையேநம்பி
நிச்சலும்மிருந்துன்னிலைகலந்துறநீகண்
வைச்சுநாயடியேனையாண்மன்றுள்வாழ்மணியே. (ச)

சிவசந்நிதானமுறை.

அ

காணவந்தனஞ்செய்யவிவேகமில் கடையேற்
காணவந்தழைமாயையாமல்பகலகற்றி
யேணமைந்தமெய்ஞ்ஞானமாமொளியினிலிசைந்து
மாணடைந்துறவருள்புரிமன்றுள்வாழ்மணியே. (ரு)

நினைவுடன்மறப்பாகியபோலேநிகழாக்
கனையினல்லறிவாகியமாக்கடல்கலந்தே
யினைவுநீங்கியங்கழுந்துறவருள்புரியின்ற
வனையுஞ்ஞானவிண்விண்ணொன்றுள்வாழ்மணி [யே-
சாக்கிராதியவவத்தைகளியாவையுந்தணந்து
போக்கில்சீவனைப்பரணையஞ்சிவத்தினைப்புரிந்து
நோக்கிமேற்சென்றுதுரியத்துணின்றிடநுணுக்கம்
வாக்கினாலுனாசெய்குவாய்மன்றுள்வாழ்மணியே. (ரு)

காணவாதனைமாற்றியத்திரையில்பாற்கடல்போற்
புரணாமாமுணர்வாய்நின்றமேலவாய்ப்புகுந்துங்
காணவானந்தநிஷ்டையேமேவியங்கடைந்த
மாணநீங்கிநின்றிடவருண்மன்றுள்வாழ்மணியே (ரு)

இரவுநட்பகல்சேர்ந்துருவிடக்கினிலிருத்திப்
பரவுமானந்தவடிவினைத்தந்தெனைப்பரிவாபப்
புரவுசெய்திருவடியினுற்றாக்கியேபோக்கு
வரவுமின்னிலைவத்தருண்மன்றுள்வாழ்மணியே. (ரு)

என தியானெனுமகமமதைகடமை யீர்த்தே
யினலினல்லறிவா யென்றுநின் றுமொன்றிரண்டென்
றுனலிலாநிலையென்னைவத்திடுங்கடனுனதே [யே
மனமுமெட்டொணாப்பேரொளிமன்றுள் வாழ்மணி
பரித்திடப்படும்பிழைபலபுரியினும்பிள்ளை
யுரித்ததாமனைபொறுத்தலினியருளுட்டி
யரிட்டமில்பதத்தரியத்திற்செலுத்தியதப்பால்
வரிட்டநன்னிலைவத்தருண்மன்றுள் வாழ் மணியே.

ஞானநிஷ்டாபேட்சை முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

காப்பியக்கலித்துறை.

நாமார்நமககுப்பதியா ரொனுஞானமின்றித்
தீமாதர்களின்பங்கருதியதீயனுய்த
லாமாறுபுரிந்திலேயேலினியாவதெங்ஙன்
மாமாயன்வணங்கும்விளங்கியமன்றுளானே. (க)

பையாராவப்பணிபூண்டுபுண்பனையோ
கையார்மழுவேயாய்சிவபூதகணைசனையோ
வெய்யாய்தணியாய்திருநீற்றின் வெண்மெய்யனையோ
செய்யாய்கருணைப்பெருக்குய்யவித்தீனனே. (உ)

சிவசந்நிதானமுறை.

அக

வில்வம்மறுகும்புனைவோயுன்விறற்கழற்கே
 புல்வம்மினியேயிங்குவாவெனப்போந்தழைத்தேன்
 செவ்வம்விடயங்களிலென்றெனையீர்த்தசித்தங்
 கொல்வம்மெனநீவந்தெதிரின்னுகூறலென்றே. ()

என்றுமுனம்மொடுங்கியதென்னயானு
 நின்னாவருடன்னுளடங்குறுநிஷ்டைசெப்து
 துன்றாசலினார்பிறப்பற்றுச்சுகம்பொருந்த
 நன்றாகமுனானமுமேயருணம்பநீய. (ச)

ஆனதெனதாருயிருண்ணீயணைந்துநின்று
 மீனாயமலச்செயலாலுனையின்னுகாணைன்
 னானவொளிநும்மருளாங்கதீர்தாம்பரப்பு
 கோனஞ்சிவசங்கரனேசற்குணப்பொற்குன்றே. ()

காப்பியக்கலித்துறைமுற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.
 சங்கீர்த்தனபஞ்சகம்.
 ஏழுசீரடிவிருத்தம்.

மங்களாகரசங்கராவரமாதாராகரபூதரா
 தங்களாரஜடாதராகயதெய்வமோனபராபரா
 கங்கராகருணாகராசிவகாமசுந்தரியாதரா
 புங்குனானநடேஸ்வராசிவபுங்குனானநடேஸ்வரா(க)

ஆலகாலசுபட்சஞ்சகமாதியாவுமிரட்சஞ்ஞ
மூலசர்வதுரந்தராபிரமோதமோனபரம்பரா
பாலசுப்ரமண்யாதராவிடுபந்தஞானபயோதரா
காலருத்ரநடேஸ்வராசிவகாலருத்ரநடேஸ்வரா. (உ)

மூலமானசுதந்தராதிரிமூர்த்திருபநிரந்தரா
ஞாலகாரியகாரஞ்சுகஞானசற்குருபூரண
சீலவேதநல்வரகனாபரசின்மயம்பெறுமாகனா
பாலநேத்ரநடேஸ்வராசிவபாலநேத்ரநடேஸ்வரா. ()

ஏதநாசநிராமயாவளரேகநாதவகண்டிதா
போதசத்வசுகாலயாபரிபூதபூத்தகீர்பாலயா
பாதநாபுரவாரணாமிகுபாவமூலநிவாரண
வேதசாரநடேஸ்வராசிவவேதசாரநடேஸ்வரா. (ச)

பேதவாதமதாதீதாபரபீடலிங்கமனோகரா
சீதமாநதிசேகராவறிசித்தவாசமகேஸ்வரா
மூதராவரகங்கணநவமுத்தமாசுணபூஷண
பூதநாதநடேஸ்வராசிவபூதநாதநடேஸ்வரா. (ரு)

சங்கீர்த்தனபஞ்சகம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பவம்.

ஷ ச தா ஷீ ட ய ம்.

அடியனேனங்கத்தாலொருதாமுன்னரும்பணி
புரிந்ததைபென்றும், படியுறப்பயின்றதாத்திருவுள

த்திற்பாங்குறவமைத்திட்டாலுய்வேன், வடிவுடையு
மையாள்பங்குறவருளும்வள்ளலே யென்னுளத்துள்
ளே, குடியுறுஞ்சச்சிதானந்தப்பொதுவிற்கோலயர்
நடம்புரிசிவனே. (க)

ஏழையன்வாக்காலுன்றிநாம மிங்கொருத
ரமுரைத்ததனைக், கோழையிலன்பாயென்றுந்தானு
ரைத்த கொள்கையதாவெணிற்குன்முப், பாழையுங்
கடந்த சீதம்பரத்துய்வேன்பாரபரசங்கரபொல்லா,
ஆழையேவிலக்கும் பொற்பொதுநடிக்கு முண்மை
யானந்தசிற்சிவனே. (உ)

மனத்தினாலடியேனொருதரநினைத்த வகைதனை
யோய்விலாதென்று, நினைத்ததாவன்பினுன்றிருவுள
த்தினீனினைத்திடுவையேலுய்வே, னனைத்தையுமாளு
மகிலநாயகனே யாரணமுத்தியாம்பொருளே, கனத்
தபொற்பொதுவிநடமிடுங்கருணை கரநிதியேசெழுஞ்
சிவனே. (ங)

அறிவினாலடியேனொருதரமுன்னையறிங்கதைபெந்
தக்காலமுமே, பிறிவிலாதறிததாத்திருவுளத்திற்பெ
ட்டிறவமைத்தியேலுய்வே, னறிதருபிரணவப்பொ
ருளதுதானீயெனயாவருமுணரக், குறியதாகக்கொன்
றைத்தெரியலையணிந்து கோதிலநடம்புரிசிவனே. (ப)

சதுஷ்டயம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அ மு ங் க ல்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

அளவைகளாலெவ்வளவு மாருமளவாவணமீ,
யளவிவி லுலகுமளந்திருக்கை நின்னியல்பெவ், வள
வி லிருக்கவைத்தாயவ்வளவே நிற்கவென்ற, னளவா
குமாதலி னாலாண்டருள் செய்கற்பொருளே. (க)

கன்னங்கரி பகுழல் கண்டரிவைபின் செலவோ,
பென்னம்பெரியமுலை பெட்பொடுகண்டேறவோ, சின்
னஞ்சிறியவிடை தேர்ந்துமயங்கிடவோ, தன்னந்த
னிபேனைத்தான்படைத்தாய் நற்பொருளே. (உ)

மெய்ப்பொருளைநாடாமல் வேறுபலதுன்பமு
லும், பொட்ப்பொருளைத்தான்பற்றிப் புக்கமுந்திப்
போற்றிடவோ, விப்புவினையப்பற்றியெனதென்றுது
ன்புறவோ, துப்பிலனைத்தான்படைத்தாய் சுத்தசிவ
நற்பொருளே. (ங)

சுகஞ்சீவனீசனெனுஞ்சுந்தார் தந்தீபே யென்,
றகஞ்செறியநாயே னறிந்துந்தியங்கிடவே, சுகங்கா
ட்டுமத்துவிதந் துயக்காதலைந்நிடவோ, விகம்பரம்
பாராதவெனைப்படைத்தாய்செம்பொருளே: (ச)

ஆனவருஞ்சிரவ னாகியினாற்பதமு, மூனம
றவேயேழைக் குற்றிடுவதெந்நாளோ, ஞானமிகுநெ

றியை நான்சேர்வதெப்பொழுதோ, மோனநிலைபெற்று முற்றலென்றோசெம்பொருளே. (ரு)

எல்லாமாநீநானென் றேய்ந்துபின்சுட்டோவ லென்றோ, எல்லாமுநின்செயலா வெண்ணிநிற்பதெ ன்ராளோ, எல்லாவுயிர்க்குமிரக்கமுறலெப்போதோ, எல்லாத்துறவுமிசைவதென்றோ செம்பொருளே. (ர)

எல்லாப்பொருளுமுன்னி லேய்ந்தநிலைமையை யும், எல்லாப்பொருளிலுநீ யேய்ந்ததுவுங்காண்பே னோ, நல்லார்கொளத்துவித நாடுதன்மாயாகமென, நல்லார்சொல்வதுதன்னை நண்ணுவனோசெம்பொரு ளே. (எ)

அழுங்கல் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஷே வேண்டிதல்.

மணிமேவுபுனற்கலையார் மாநிலத்தின்மகிழ்ச்சி கரு, மணிமாதிசுத்திகளையடையமுயல் விருப்பனைத் துந், தணிவாகிமுத்திலிலை தான்பெறுமாவிருப்பருள் வாய், துணிநிலாவணிசடைக லெங்குநடப்பெருமா ளே. (க)

அழிகின்றவிடம்வேண்டி யலைந்தலைந்துநாளெ
ல்லாங், கழிகின்றவகைவிட்டுக் கருதரியபொன்ன
ருளைப், பொழிகின்றபூம்பதமே புகலிடமென்றுறவ
ருள்வாய், மொழிகின்றகதிர்த்தாம முடித்தநடப்பெ
ருமானே. (உ)

அலைவளைந்தநிலமீதி லனந்தவிதப்பொருடேடி,
யுலைகின்றமதிவிட்டே யொருவாதசிவஞான, நிலைய
ருத்தம்யான்தேட நீயருள்செய்பாகுருவே, கலைமக
டன்னபகனுங் காண்பரியபெருமானே. (ங)

அத்தன்முதலானவுற வனைத்தும்கிட்டுநாடோ
றும், புத்தியகலாவருளே பொருந்துறவென்றகங்க
னிந்து, முத்துத்திவலைமயிர்க்கா றோறுமுதிர்வுற
வே, சித்தமதினாடிநிர்கத்திருவருள்செய்பெருமானே
எங்குமுளபலவான வின்பங்கள்கருதாது, தங்
குடத்தானந்தந்தானாடியுளங்கசிவாய்ப், பொங்கியி
ருவிழியருவி பொழிந்திடவேவிம்மிவிம்மி, யங்கமற
ந்திடவருள்செ யானந்தப்பெருமானே. (ரு)

புகழ்பலவும்பெறக்கருதும் புந்திதனைவிட்டக
ற்றித், திகழுமுன்றன்புகழ்களின்மேற் செவிகள்செ
லவன்புடனென், எனகமுருகிநாளுநிற்கவருள்புரிதிய
ருட்கடலே, பகவன்முதலாம் பெயர்கொள் பரானந்
தப்பெருமானே. (சு)

அருந்தல்பெறவிரும்பிமிக வலையுமுளம்விட்ட
கற்றிப், பொருந்துதிருவருளின்பம் பொசித்திடநீய
ருள்புரிவாய், திருந்துசடைமொழுப்புநகுசிரமுமுறு
ஞ்சென்னியனே, வருந்துமிடைமேற்களப மலைமக
ள்சேர்பெருமானே.

(எ)

புக்குமிகப்பலவாகும் பொருந்தல்பெறநாடாம
ற், கக்குமொளித்திருப்பதத்திற் கலந்திருக்கவருள்பு
ரிவாய், பக்குவத்துக்கீடாகப் பலவிதமாழுத்திநெறி,
மிக்குநிகமாகமத்தில் விளம்புநடப்பெருமானே. ()

தூர்க்குணமாவ்காமாதி தொடராமற்சுகம்பெ
ருக்குஞ், சற்குணமாமகமடக்கஞ் சாந்தமவாவுளமொ
டுக்க, மிக்கபத்திதுறவடைதன் மெய்யுணர்தல்சிரத்
தாதி, யெற்கருள்வாவிடைப்பரியே றின்பநடப்பெரு
மானே.

(கூ)

இலங்குதிரையெனுமுன்று மெழிற்பதத்தான்
மலமழுத்தித், துலங்குதிருவருளென்னுந் தூக்கிய
தாள்கொண்டெடுத்துக், கலங்குமெனைச்சாயுச்சயகதி
யினிடையுறவைப்பா, யலங்குமரிக்கரியளித்தவான
ந்தப்பெருமானே.

(கூ)

வேண்டிதல் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பு ல ம் ப ல்.

எண்சீரடியாசிரிய விநத்தம்.

காமமாகியகடலினில்வீழ்ந்து கடையனாகியிங்
குழன்றிடலறிந்து, நீயகிழ்ந்துமுன்வரலபுரியாமனி
ற்ற றுனழகாகுமோவுனக்கு, மாமன்மார்பனும்பூசிக்
குமடியாய் வாசமாமலர்ப்பிரமனுமறியாத், தேயன்
கொன்றையம்முடிவளர்பரமா தேசுபேவியசிற்சபை
ச்சிவமே. (க)

உலையும்வாழ்க்கையைமெய்யென் றுநம்பி யுற்று
நாயினுங்கடையனாய்த்திரிந்து, நிலைமையாகியதுணை
சுற்றுமின்றி நின் றுவாடுதறன்னையேயறிந்துந், உலை
வனாகியநீவராதிருக்கை, தக்கதோநினைப்போருளத்
தேனே, தொலைவிலாக்குள்ளக்குளிர்திடும்பொய்
கை குழந்தென்புலியுருடைச்சிவனே. (உ)

குத்திரத்தவன்வன்கொலையாளன் கொடுமையோ
னறுங்கைமருந்தினுக்குப், புத்தியோடுசுண்ணாம்பிடு
வெனினும் பொருந்திடான்மிகுகோளனிராகன், மு
த்திகேசரடியாரொடுங்கூடான், மூடனென்றெனைவிட்
டிடநினையேல், தித்தித்தியென்றாடியபரமா தெய்வ
மம்பலநின்றிடுமொளியே. (ங)

சீவசந்நிதானமுறை.

௯௭

நம்புவோருக்கும் வஞ்சகஞ்செய்வோ னல்ல
சால்பொன்றுநாடிடிலில்லேன், வம்புசெய்பவன்
வெகுளியனீமெய் வார்த்தைசொல்லெனின்மருந்து
க்குஞ்சொல்லான், வெம்புசீவருக்கிரக்கமதில்லான்
மிக்கவிடம்பனுலோபனிதிம்பன், பம்புளத்தனைன்
தேவிடவினேயேல் பாவிப்பாருளத் தெழுமருட்கட
லே.

(ச)

குளிர்மை தங்கிபகங்கைவாழ்சடையாய் கோ
லமார்புணிற்றம்புலித்தலையா, யொளிவிளக்கியபனி
ங்குநன்மலையே யோமெனும்பதப்பொருளதாஞ்சிவ
னே, யளிகள்சூழ்ந்திடுகொன்றையந்தார்சேர்ந் தணி
செயம்புயனேமலைவில்லோ, யெளியனாளுமஞ் சக்கரப்
பொருளே யிசைந்திதீம்படியருள்புரிபரணே.

(ரு)

புலம்பல் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

முறையீடு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சீர்கொண்டநின்றிருப்பாதாம்புயத்திற் செறிந்
திருக்க, நாரகொண்டவென்னைமனப்பேய்ப்பிடித்து

௭

நடுக்கமுற, நீர்கொண்டபார்மிசையாட்டுதன் மாற்றி
நிகழருள்செய், தார்கொண்டசெஞ்சடைத்தேவையிர
தன் சபாபதியே. (க)

ஆட்டாமலாடியபம்பரம்போற்றனதாமுருவங்
காட்டாமலுள்ளும்புறத்துஞ்சுழலுங் கலிமனத்தை
வீட்டாமல்வீட்டிநடுகிலேமேவிய வீடதெனும், தா
ட்டாமரைப்பசுந்தந்தாளிரதன் சபாபதியே. (உ)

வானே முதலுலகெல்லாமுங்கற்பித்து வாழ்ந்த
தது, னானையரசெனத்தானேசரித்து நடித்துமிகத்,
தேனையெனுமருடர்மனவானரந்தீரவருள், தானே
தனக்கொப்பென வாழிரதன் சபாபதியே. (ஈ)

அங்கையினுலெறியம்மனைபோல வகத்தினுள்
னே, பொங்கிக்குதித்துக்குதித்தெழுந்தோடிடுபுன்ம
னந்தான், றங்கியிருக்கவருள்செய்துபேயனைத் தான்
கலப்பாய், சங்கரசம்புசிவமேயிரதன் சபாபதியே. (ஐ)

அதிகவிசைகொள் விறிசெனப்பன்முக மாச்சித
றிச், சிதறியெழுந்திடும்பாழாமனந்தனைத் தீர்த்து
து, இதயமைகுஞ்சிதராஞ்சிதபாதத்திற் சேர்த்தருள்
வாய், சதுர்பெறுஞானமணியேயிரதன் சபாபதியே.

புலிபோற்புலத்தின்மனம்பாய்ந்து பாய்ந்துசெ
ம்போதநல, மிலியாகியானிற்கச்செய்தலினுலதையி
ன்பவடிப், பலியாக்கியென்னையருளாகவாடலுன் பர
மன்றோ, சலிலாலங்காரச்சடையோயிரத்தன சபா
பதியே.

(க)

ஐவாய்களாலும்விடமூட்டிக்கொல்லு மரவமெ
ன, மெய்வாய்கண்மூக்குச்செவியாலுந்துன்ப மிகக்
கொளுத்திக், கைவாய்தவத்தைக்கெடுத்துத்திரியுங்க
லிமனங்நொல், தைவாய்பிறையிற்சமமாமிரத்தன ச
பாபதியே.

(எ)

சேர்ந்தாரைக்கொல்லியெனவடியேனைத் தினந்
தினமுன், காரந்தாளமோடுவருத்தித்தவமுங்கன குண்
முன், தேய்ந்தோடச்செய்யு மனக்கொட்டந்தீர்ந்திடச்
செய்வையரு, டாந்தாமெனநடித்திட்டோயிரத்தன ச
பாபதியே.

(அ)

முத்தார்கள்போற்றுந்திருநடங்காண முயற்சியு
டன், சுத்தநெறிச்செலவாவென்றடியன் சொலக்கு
தித்துப், பெத்தநெறியிலிழுத்திடும்பாழ்மனம் பேர்
த்திடுவாய், தத்ததையென்றுநடிப்போயிரத்தன சபா
பதியே,

(க)

புற்பேய்ப்பனித்துளிபோலாமுடம் பென்றுபேறு
கமதி, னிற்றேபமெனச்சொல்பொழுதேழுக்கி நினை

௩

சிவசந்நிதான முறை.

கலக்கித், தற்போதனைசெயும்பாழாமனத்தைத் து
டைத்தருள்வாய், தற்போதமற்றநிலைமேவிரதன் ச
பாபதியே. (க0)

முறையிடு முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கர்ன் னுமிர்தம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

மாதர்கூந்தற்கருங்காட்டின் மயங்கிவிழியம்பே
றுண்டு, கேதமாகியுழல்வேளைக்கிழக்கேதள்ளிவிட்டு
விடேல், பூதநாதசங்கரனே பொன்னம்பலத்துண்ட
மாம, வேதநாதபரம்பரனே விளங்கும்புலியூருடை
யானே. (க)

அலைக்குமருப்புநகையார்தம் மகன்றவல்குந்ந
னைமூழ்கி, முலைக்குன்றேறிமலைக்கின்ற மூடன்றன்
னைவிட்டுவிடே, நலக்குஞானச்சுடரொளியே தூண்
உாவிளக்கேதீங்கரும்பே, கலக்குமெங்குங்காருணி
யக் கடவுள்புலியூருடையானே. (உ)

அன்னநடையார்நிதம்பமெனு மாவந்தீண்டச்
சிற்றின்ப, மென்னுநஞ்சந்தலைக்கேறி யிருப்பேன்ற
னைவிட்டுவிடேல், பொன்னம்பலத்தில்வாழரசேயு

ங்கற்பகமேயற்புதமே, தன்னொப்பில்லானெனுமுத
லே சந்தப்புலியூருடையானே. (௩)

சங்கவளையார்தனமலையைத் தனமாமலையென்
றேகருதி, யிங்குத்துன்பமடைகின்றவேழையேனை
விட்டுவிடேல், பொங்குகங்கைமுடியணிந்தபுனிதா
னானோதையமூர்த்தி, செங்கைவீசிநின்றாடுஞ்செல்வாபு
லியூருடையானே. (௪)

மடனாராயார்ந்தமுலைக்கிரிக்கு ம்வளருநிதம்பக்க
டற்குமிடை, யிடைவன்கொடியாற்கட்டுண்டிங்கின்
னலுற்றேன்விட்டுவிடேல், விடமேறிடுகண்டத்தாந
ல்வேகாவேதப்பொருளேயவ், வடையார்புரமுன்றெ
ய்தவா வணியார்புலியூருடையானே. (௫)

ஏய்ந்தமாதர்முலைக்கரிக்குமிடையாமரிக்கு மிடை
நெறியிற், போந்துரோமச்சங்கிலியார்ப்புண்டேன்ற
ன்னைவிட்டுவிடேல், பாய்ந்தபுலியினதடரித்தபரணே
பரமரகசியனே, தோய்ந்துவானமுயர்சோலைகுழும்பு
லியூருடையானே. (௬)

யின்னார்கொங்கைப்பந்தாலே மெத்தமொத்துண்
டினோப்பேறி, யின்னாநிதம்பப்பாழங்கிணற்றிலெடுப்
பாரற்றுக்கிடப்பேனை, யுன்னாரருட்கண் கண்டிலை
யோ வுரைக்குமுறைதான்கேட்டிலையோ, பொன்னா
ர்மேனிவிடங்கனே புகழார்புலியூருடையானே. (௭)

பொற்பார்கொங்கைமாதருடைப் போகம்வே
ண்டித்திரிந்துழன்றே, யெய்ப்பாய்நாயேனிங்கிருக்
குமிருப்பைபநீதானறியாயோ, வெப்பாலவர்க்குமப்பா
லாயிலங்குஞானச்சுடரொளியே, பைப்பாம்பணிந்
தபரஞ்சுடரே பாங்கார்புலியூருடையானே. (அ)

படுக்குமன்னமன்னமிலா வைபருந்தந்நடைத
ளா, நடக்குமடவார்நிலையதனைநாடென்மனத்தைவி
ழ்த்திடுவாய், படுக்குமாலோடயன்வணங்கும் பாண்
டநாட்டையாளரசே, யெடுக்குமண்ணுமலையானே
யெழிலார்புலியூருடையானே. (ஆ)

பாலிற்றெளிதேன்கலந்தற்றே பணிநன்மொழி
யார்தம்முடைய, வாலிதானவெயிறூறிவருநீரென்று
கருதடியேன், றாலிகறித்தசித்தத்தைத்தூரநீக்கியொ
ழித்திடுவாய், கூலியாளாமண்சுமந்துகொண்டபுலியூ
ருடையானே. (க)

அழகுரோமக்கொடிகட்டி யல்குற்றேரின்மதத்
தேறி, யெழிலார்புருவவில்வளைத்தேயெரியார்விழி
வெங்கண்தொடுத்துச், செழியதடியாலோங்குமினார்
சேனையோடென்னகக்களத்தி, னிழியுமதனையெரிப்
பாய்நிற் கியசாம்புலியூருடையானே. (கக)

நாட்டமீனங்கண்டவளை நகிலக்குமிழியுந்தியுந்
தி, நீட்டமடிப்புத்தினாமாதர் நேரும்வடிவக்கடலா
ழந்து, வாட்டமுறயான்விதிவசமோவந்தபுவிதான்வி
ழித்திருக்க, வாட்டையெடுத்தபெருங்கள்வாயலர்சே
ர்புலியுருடையானே. (௧௨)

அல்குலாவமிடைச்சிங்க மணிசேர்கொங்கைக்
கரியோதிச், செல்குலாவுகளக்கழகந் திரண்டதொ
டைச்செவ்வாழைகளும், புல்குமாதர்வடிவவனம்பு
குந்துமயங்கவிதிவசமோ, மல்குவளங்களகலாத வ
ண்ணப்புலியுருடையானே. (௧௩)

ஈரமகன்றநெஞ்சவிற கிணைந்துகேசப்புகையை
விட்டு, நேருமுகச்செங்கொழுந்துயரநீட்டியெரியுமா
தருருக், கோரவனலிற்புழுப்போலக் கொடியேன்வா
டவிதிவசமோ, சேருமன்னவயல்குழந்து செழிக்கு
ம்புலியுருடையானே. (௧௪)

கடிப்பூங்குழலார்தம்முடைய கண்டங்கண்டந்
தருமென்று, மடிப்புமடிப்புத்தருமென்றும்வளர்கா
லுயிர்கொள்காலென்று, மிடிப்பாரவனாயில்லாதவே
ழையுணரவருள்புரிவாய், பொடிப்பூசிடெற்றிருமே
னிப்புங்காபுலியுருடையானே, (௧௫)

பிடிபோன டையார்காதளவும் பெயருங்களை
வெங்கணையென்று, மிடையூரிடையூறிடுமென்றுமெ
ழில்வாய்க்குற்றுகற்றென்று, மடிகளடிகடருமென்
றுமடியேனறியவருள்புரிவாய், கொடையோர்மேவு
நல்வேதக்குன்றோய்புலியூருடையானே. (க௬)

பென்னம்பெருங்கொங்கைகயர்சமுகம்பேயார்ச
முகமேயென்று, நன்னங்கணவர்கைநாட்டனகை
யைநாட்டுமலகர்திரு, முன்னென்றென்னுணரவ
ருணமூவாவிடையின்மிகுமிடியாண் மன்னுதனங்க
ணமிகவுடையாண் மணவாபுலியூருடையானே. (க௭)

நாடுங்காமமூலமத னுசஞ்செய்தநீயிருக்கக், கூ.
டுங்காமக்கடல்கடக்கக்கொங்கைக்குடமீயுங்க ளென்
த், தேடுந்தொடியார்பின்சென்று திரிதலழகோவுன்
னடியேன், நீடுமவேதவனம்வாழு நிமலாபுலியூருடை
யானே. (க௮)

காயுங்காமக்கனறணிக்கக் கங்கைகனவத்தவுளை
விட்டுச், சேயவதரபானமியான்செய்யவருள்வீரொன
ம்பெண்ணார், வாயைநோக்கிமிக்கலைந்துவாடலழகோ
வுன்னடியேன், பாயுங்கருணைப்பெருங்கடலே பண்
பார்புலியூருடையானே. (க௯)

தேமன்னினதுதிருப்பாதச் சீதநிழலையணைய
மற், காமவெயிர்க்குக்குறங்கென்னுங் கதலிநீழலருள்
வீரென், சேமப்பொருளீரெனமாதர் பின்னே திரிதல
ழகேயோ, மாமன்மார்பனிதம்பணிய வாழ்தென்பு
லியுருடையானே.

(உரு)

கர்ன்னுமிர்தம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்ணப்பம்.

பாவினம்.

வெள்ளமிடவிருகண்ணீர் மொகுமொகெனவங்
க மிகக்குழையப்புளகமெழவிதிர்த்திடநெட்டுயிர்த்து
க், கள்ளமொடுபொய்தவிரந்துசற்குணங்களுற்றுக்
கன்மனந்தானனல்கண்ட வெண்ணெயெனவுருகிப்,
பள்ளமதிற்செலுநீர்போற்றிருவடியிற்சேரப் பரப்பி
யிருகரங்குவித்துமுடியிற்பால்க ண்டி, தெள்ளமுத
மெனத்துதிகள் பலவாகச்சொல்லத் திருவருளைத்தந்
தருள்வாய் சிற்சபைவாழ்ச்சினே.

(க)

சீர்வைத்தப்ப டம்விரிந்து சித்திரங்கன்காணத்
தெரிவித்துப்பின் குவிந்து திகழ்த்தியிடாதென்னப்,
வார்வைத்துப்பின்பொடுக்கல் பண்ணும்வெளிச்சத்

தே பழியென்னுங்கொடியறுக்கும்பரியசுடர்வாளே,
நாவைக்குமுபநிடதநடுச்சிரசில்வசித்து நடனமனுதி
னமுமிகரவிலுமகாசிவமே, யாவைக்குமாந்தெருளே
யிலங்கிடுநல்லருளேயெனைப்பிரியாப்பரம்பொருளே
யெண்ணமுடித்தருளே. (உ)

கட்டுமாதத்தீங்கனியேகதவிபலாக் கனியே கனி
களெலாம்பிழிந்தெடுத்துக்கலக்குமொருசாதே, பட்
டவதிற்றெளிதேனும்பாலுடனே கண்டும் பாலிகமு
ங்கூட்டிமிகப்பதத்தொடுசெய்திரட்டே, நடட்டமிலா
ச்சிவமணந்தான்விசுநறுமலரோநண்ணுமதிலொழுகு
மதிமனூரமெழுந்தேனே, யெட்டவரிதாந்தெருளேயி
லங்கிடுநல்லருளே யெனைப்பிரியாப்பரம்பொருளே
யெண்ணமுடித்தருளே. (ங)

அருண்மேவுநின் றனக்குப்புறம்பாகுமாற்றால
கங்கொள்வினைக்கடலழுந்திநினைமறந்துபுரிந்த, பெ
ரும்பிழைகள்பொறுத்துநதி யொடுக்குபெருங்கடல்
போற்பேயேனைநீவிழுங்குபெரியபெருமாளே, யொ
ருகோடிபாவமொன்றாச் செய்யும்புண்ணியமொன்
றொருகோடியாகச்செய்கச்சிகொள்கம்பா, கருமே
கமேருதரித்தெனக்கரியினுரிவை கனகமயத்திருவுரு
விறற்றரித்தமகாதேவே. (ச)

கொல்லாதநால்வர்க்கும்யோகியாகிக் குருநா
னமருள்சிவனேவேகியாகிப், பொல்லாநாத்தண்டித்
தோய்சிவர்கட்குப்போகியாயின் பமளித்தருளுந்தே
வே, நால்லானோடிடபத்திலிவர்ந்துவந்து நாயேற்கு
க்கருணைநல்கியறிதல்செய்த, வெல்லாநின்றிருப்ப
ணியாகுகொண்டேகுற்ற மெல்லாநீபொறுத்தருள
வேன்மென்றே. (௫)

எச்சமயத்துள்ளவருமிறைஞ்சாநின்ற வின்பம
யத்திருவடியிலணைந்துவாழ, விச்சிறியேன்றனைவை
த்துச்சிறுபோதத்தி லியங்காமற்காத்தலுன்றன்கட
னையாலம், வைச்சகண்டாச்சிகண்டாவகண்டமான
வாழ்வுற்றபரசிவமேஞானமூர்த்தி, சச்சிதானந்தமய
ப்பொதுவின்மேவித் தணிநடஞ்செய்நடராஜதேவ
தேவே. (௬)

துறந்துநின்றதவர்க்கறமுஞ்சொன்னதேவே ச
தைநீர்போலுங்கலந்தேசுடர்ப்பாதத்தி, லிறந்துநின்
றும்பிறவாமலிருக்குஞான மிசைந்தளித்தாயதனையு
ணர்வின்மையாலே, மறந்துநின்றபிழைபொறுத்து
மடவேன்வாழும் வண்ணமருளோடினிதாமகிழ்ந்துநீ
யே, சிறந்துநின்றசிவகாமித்தேவியோடுஞ் சேவமர்ந்
திங்கெளியேன்முன்றிகழுவாயே. (௭)

சிவந்தி கண்ணப்பர்சாக்கியர்முதலோர் தீமை
யைக்குணமெனக்கொண்ட, நலந்தனைக்கண்டுதிருவ
டியடைந்தேதனற்றிருவாக்கொன்றுசொல்வாய், சலந்
தலைக்கொண்டதேவனையுமையா டங்கியபங்கனே
யெவைக்கும், பலந்தருதிருச்சிற்றம்பலம்வாழும்ப
ரமனே நடனசங்கரனே. (அ)

கதியருள்சண் டபநாதனார்முதலோர் கருதியவண்
ணமேயளித்த, தித்தனைக்கண்டுதிருவடியடைந்தே
வ்றேவி யோடென்முனைநிற்பாய், விதியொடுமாலும்
புகழ்ந்திடுநாதாவித்தகாதென்புலியூராம், பதியமார்தி
ருச்சிற்றம்பலம்வாழும் பரமனேநடனசங்கரனே.

செம்பதந்தனைச்சிக்கெனப்பிடிக்கத் திருவரு
டந்தெனையாளாய், கம்பமார்தேவமகளிர்மங்கலநாண்
காத்திடுங்கண்டனையகண்டா, சம்புலேவபொன்னம்
பலவனேசெகணத்திங்கணத்திங்கணவென்ன, வம்பு
யவிழியாளின்புறநடஞ்செ யரசனேபரமராசியனே.

என்றுமியானெனதென்கின்றவாசனையுமிங்கக
க்கவலையுமின்றி, புன்றனையனுபவத்துளபடியேயுள்
னருளாலுணர்ந்தடங்கி, பொன்றதாயின்பமடைந்து
மேனிலையிலுற்றிடவேழையேன்முன்வந், தின்னுநீக
துபுரிந்திடல்வேண்டுமிறைநடராஜசங்கரனே: (உ)

தவளத்திங்கண் முடியுலவத்தாதாடுறுபூஞ்சோ
 லேதிகழ், சுவணத்தில்லைமணிமன்றுட் சுகமாநடனம
 லர்க்கூந்தம், பவளத்ததரத்துமைகாணப்பயி லுங்கரு
 ணைக்கடலேநீ, கவலைக்காளாமெனைப்பொருவில்கரு
 ணையமுதிந்தாளாயே. (கஉ)

ஆரவியற்கையவாவேழுப்பி யதனாஸ்பிறப்பில்
 வீழ்த்திட்டுப், பேரவியற்கைபெறலொட்டாவகை
 யெபெருக்கிச்சுகுகின்ற, காராரஞ்ஞானாக்கினியைக்க
 ழிக்கஞானவமுதிவாய், சீராருஞ்ஞானகரணேதில்லை
 பொதுவினம்மானே. (கங)

உரனாந்தோட்டிகொடுபுலமாமோலைந்தானையட
 க்குதல்செய், வரனாவரைக்கூடும்வணம்வண்மைஞா
 னவமுதிவா, யெரியாரிகொடிபிணமுண்டேப்பயி
 ட்டுப்பேயாடக், கரிகாடரங்காவாடுகின்றகருத்தாமு
 துசுன்றுடையானே. (கச)

காரார்கூந்தற்பிறைநுதல்வாட் கட்செங்குமுத
 வாய்மாதர், தீராமயக்கிற்பட்டுழலுந் தீயேனுய்தற்க
 னாளாயோ, ஏரார்ஞானகாண்டமுடி வேகமாகத்தக
 விலர்க்குப், பாரார்கன்மகாண்டத்திற்பலவாச்சொ
 ல்வேதாகமனே. (கரு)

பேதமிலாக்கேவேபொற்பிரபைக்குன்றே பே
சரியவுயிர்க்குயிரேபிரமமேமே, வேதமிலாக்களமே
யிலகுவேயெங்கும்பாவைக்குங்கரியேநல்லியசேபந்த
க், கேதமிலாத்தூரியநகரதிற்கிளர்ந்தகேவலப்பெண்
கூடிநலங்கிடைத்தல்வேண்டிச், சேதமிலாச்சன்மார்
க்கஞ்சிறியேன்சித்தச் சிறுதூகநடக்கவினை திருவுள
த்தே. (கக)

தருமநிலைநிற்குமொருசம்புமுனிவற்கரிய சம்பு
கனிபை, யருளும்வளர்கங்கையினைவேய்ந்தனரிரும்
புலியினதளரிடமா, யருமலர்களிற்பாஞ்சசன்னியமு
மன்னமதும்வாழுமதனும், றிருவனிகர்பைங்கமலநற்
றடமிலங்குமொருகில்லைகரே. (கௌ)

ஒன்றேதெய்வமுண்டென்றுணர்மி னுலகீரே,
மன்றேயாடும்வாடுனற்காண்மினுலகீரே, நன்றாமடி-
கனாடிப்பிடிமினுலகீரே, பொன்றமுத்திப் புரிசைக்
கொளலாமுலகீரே. (கஅ)

அரணமுனையுளமாம்பெருங்கோயில்வைத் தன்
பெனும்புட், கரமாட்டிச்சாந்தமென்சந்தனஞ்சாத்திக்
கருத்தொருமித், தூரனார்தியானமலர்தூஉய்த்தற்போ
தமெனொள்ளமுது, திரமாநிலேவதிப்பதென்றேருநடே
சசிதம்பரனே. (கக)

ஆர்புலக்காட்டைப்பஞ்சாக்கரவாட்கொண் ட
கற்றிமனப், பார்தான்றிருத்திச் சிவஞானவிக்தைப்
பதித்தருளா, நீர்மிகப்பாய்ச்சியுயிர்ப்போத வெங்களை
நீத்துச்சிவா, காரவுணுவுணச்செய்வாய்கடேசநற்கா
ரணனே, (உ0)

நெஞ்சேகுருசொன்னெறியி னின்ற லுநெடும்ப
ணியி, னஞ்சேகளத்தி ம்குடியாநடேசனறியகஞ்சச்,
செஞ்சேவடிகதிபென்றிருந்தாலுஞ்சிறிதுமயர்ந், தஞ்
சேனடுங்கக்கொலையேபுரிந்திடு மந்தகற்கே. (உக)

எப்பிறப்பினைபெய்தினு
மொப்பிலுன்பதத்தொன்றிடுங்
கப்பிலன்புகனத்துறத்
தப்பிலாதருள்சம்புவே. (உஉ)

விண்ணப்பம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.
பூமலிகற்பகப் பொன்னுலகமாரு
நாமலிவேதமு நாடித்துதிக்கச்
சிவகாமியம்மை திருவிழிகளிக்க
வவனிவாமூயிர்க ளருங்கதிசேர

வமையும்பொதுநட மருளியசிவமே
 யிமையாநாட்டத் தெழுமற்புகமே
 யேதமாம்பந்த மெழின்முத்தியினும்
 பாதுகாத்தருளும் பரிபூரணமே
 சரியைகிரியைக் குரியோர்வணங்க
 வருகாணுவாம் பெருஞ்செல்வம்மே
 தகவுறநாடிச் சக்கரமுணர்ந்து
 சுகமுறநாடிச் சுத்தியும்பெற்றே
 யாசான்பதங்க ளன்புடன்போற்றிப்
 பேசாதிருந்து பிராணபானன்
 றஞ்செயலடக்கித் தம்வசமாக்கிச்
 செஞ்சுடர்மதிதாம் வலமிடந்திரியுங்
 கிரியாஞ்சுழினைப் புருவநடுநோக்கிப்
 பொறிவழியாற்புலம்புகு மனநிறுத்திக்
 குறிசிவத்தியானங் கொண்டயோகியர்க்
 டெரிசனஞ்செய்யுந் தேஜோமயமே
 திரிமலமறுத்துச் செய்வினையால்வரு
 மின்பத்துன்பங்க ளியல்பெனப்பொறுத்தே
 யன்பும்வெறுய்ய மகன்றிடத்தள்ளி
 வேதாகமமுடி வோதியுணர்ந்தே
 யீததுவெனுந்தற் போதமுமொழித்து
 கவமுறுபொருளுணர் சிவஞானிகளின்

மோனத்தெழுந்த வரனந்தம்மே
 தீர்த்தமாதி யெவைக்குஞ்சீர்ப்பா
 மார்த்தமுணர்ந்த மதிஞர்க்குறவே
 மண்ணறலங்கி வாயுவாகாய
 மொண்கதிர்மதிதம் முடனுணர்வான
 வெட்டுருவாகிச் சுட்டறுபொருளே
 மாயைமலஞ்செய் மயக்கத்தாலே
 தூயஞானச் சுகநெறிவிட்டே
 குடும்பபாக்க கொடுஞ்சமைதாங்கி
 யிலலரண்முதலோ ரொண்ணமம்பொதியே
 ரொல்லையினடத்திக் கொண்டுறுகண்ணார்
 மடமாமருநெறி நடந்திடும்போது
 மனமேகந்தான் றனமுதலான
 விச்சையாநீரை நிச்சமும்பொழிவுற
 வைம்புலமான வகலிருண்மயங்கி
 வன்பவமாமுள் வனத்தினடைந்தே
 யழியாக்கவலை யாங்களருளையி
 னமுந்திவருந்தி யாகமுமிளைத்துச்
 சித்தங்கலங்கும் பித்தனேற்கெள்ளே
 குளிர்நிறைமதியங் குலவுநன்முதமு

மளீநிதைகமல மனவிருவிழியுஞ்
 சத்தியவாக்குந் தண்கழுநீர்மலர்க்
 கத்திகைப்புயமுங் கண்டடைந்தோரை
 யன்புடனெடுத்தே யணைத்திகரமு
 மின்பங்கொடுக்கு மிணைத்தாண்மலருஞ்
 சிவணிச்சுயம்பிர காசதேசிகனென்
 றவனியினீவந் தடியேன்மீதி
 லருள்விழிசாத்தித் தெருளுறுதீட்சை
 பொருளுறச்செய்தே யொருமொழிவழியா
 ஞானமொன்றுமே மோனமளிக்குஞ்
 சற்குருலிங்க சங்கமவழியாம்
 பொற்புண்ணியங்கள் புனிதசித்தமது
 செய்துஞானநூல் சிவஞ்ஞதியா
 மெய்ச்சரியாதி வீதிசெலுத்துவித்
 துண்மைமுத்தித் திண்மைதருமென்றும்
 வாசனையாலே வந்திடுமச்ச
 மரசைவெகுளி யடர்மயக்கறுத்து
 யானெனதென்செருக் கிகந்தருடவங்குண
 ஞானநெறியி னடப்பாயென்று
 மிருவினைசமனாக் கருதுதியென்றும்
 வினைகடம்மாலே தனுவருமென்றுந்

தூஸமுதலவை துக்கமசுத்த
 மேலுமியல்பா மிவையுனையறியா
 வழியுமாகலி நெழிலுளசென்னிகழ்
 மேலெதிரென்ற காலமுன்றினுமே
 குற்றிமகன்போ லுற்றனவான
 வருநாமங்க ளொருக்கேபாய்யென்
 றுண்மைவிளங்கக் கண்ணையளித்தும்
 பூகிசிவமணி புண்ணியபஞ்சாக்கரப்
 போதப்பொருண்மெய்ப் போதமாமென்று
 நிற்குணபூசை நெறியறிவித்துஞ்
 சற்குணமாக்கும் பஞ்சதசாங்க
 யோகம்பகர்ந்து மோகமுற்றவிர்த்துங்
 குடவெளிமாவெளி யடைவுபோலக்
 கருவிகடம்மைக் கலந்துங்கலவா
 திருந்துபிரிக்கு மியல்புடையறிவே
 சச்சிதானந்த தற்சொருபமது
 விச்சயமாக நீயென்றுரைத்து
 மிதயத்துறுதி பதித்திந்நிலையின்
 ஞானசமாதி நண்ணியின்புற்று
 மோனமாய்ச்சுட்டு முற்றுநீக்கிந்நிலை
 றியல்புறுமுத்தியு மெம்மதத்தந்தத்

துயர்ந்திடுநிலையு முவமையற்றதுமா
 மாதலினன்பா யாக்கையுள்ளவந்
 தீதுமையையந் திரிபிலாதமர்ந்தே
 யிந்நிலைவாழ்தி யென்றும்புகன்றே
 புன்னடிபேனைக் காக்குமுண்மையனே
 கைம்மாறுவேண்டாக் கருணைக்கடலே
 பொய்ம்மலமறுக்கும் புண்ணியமுடிவே
 பவமறுத்தருளுஞ் சிவபுரத்தரைசே
 கன்னற்பாகே கதலிக்கனியே
 யென்னுடையுயிரோ யென்கண்மணியே
 யுய்வகைகாட்டு முணர்வாமணியே
 கைதரவந்த கடவுள்கற்பகமே
 யிதயகுகேச வதிரகசியமே
 சுருதித்தலைவாழ துரியச்சரணந்
 தருவாய்தருவாய் சரணஞ்சரணே.

ஆசிரியப்பா முற்றிற்று.

கே. விருத்தம்.

வெண்யிறையணிந்தவேணி விண்ணவாவன்பி
 லாத, பண்பினனென்னுமுன்னைப்பாடினாலிரங்குவா

சிவசந்நிதானமுறை :

நாலை

யென், நெண்படுதோத்திரங்களிசைத்தன னருளாலே
ழை, தண்படுகுணமாக்கொண்டு சரணருள்வாய்நீ
வாழி. (க)

சிவசந்நிதானமுறை

முற்றுப்பெற்றது.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவகாமியம்மைபேரில்

ஆசிரியவிருத்தம்.

பற்றியபசியிற்கிரையதுதேடிப் பறந்திடக்கடு
வெளிசுழல்காஸ்பயந்தருமிடகண்மினலிருண்ம னை
தம்பவித்திடச்சிறகுக்களைய்த, லுற்றிடும்பொழுதில்
வின்லுடையனைக்கண் டொடுங்கியபறவைபோற்றுய
ரமுறுவரிப்புவினினதருளிலதேலுலகினிலன்புறு
ந்தாய்தான், பெற்றிடுமகவிற்பேதையாயிருந்தாற்பி
ன்றளிவிடுவதுமுண்டோ பிழைகளியான் செயினும்
பொறுத்துளமகிழ்ந்து பிழைக்குமாறருள்புரிந்தா
ளாய், சிற்றிடையாளையருட்பெருங்கடலே சித்தித
ந்திடுகுணக்குன்றே திகழ்சிதம்பரியேமகிழ்திகம்பரி
யே சிவசிவகாமசுந்தரியே.

(க)

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருவ் துதி.

என்னகத்துண்ணீ யுனக்குணைநீயிருப்பதை
யறிந்திடாதலேந்து, பின்னியகோசருபமாமாயைப்பி
ணிப்புறுபேதையேன்முன்வந், தின்னருள்புரிந்தே
யொருமொழிபேசியியைந்ததற்போத நீங்கினக்காற்,
றொன்மறையாகமாந்தமொன்றெனச்சொல் சுயம்பி
ரகாசதேசிகளே. (க)

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடியார்துதி.

கருநீறுபடுத்துமுத்தி காட்டிடுமீசனாநாத், திரு
நீறுமணிபூண்டேத்தல் சிறப்பெழுத்தைந்நையோத
விருநீர்மையின்றியுன்ன லேய்ந்தறிந்கணைதன்மேவு
ம், பெருநீர்மையார்க்கன்பாற்றும் பெரியவர்க்கடியே
ன்யானே. (க)

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வி ள ம் ப ர ம்.

இதனாலியாவருக்குமறிவிப்பதியாதெனில் செ
ன்னைமாநகரம் பெத்துநாயக்கன்பேட்டை சீரங்கப்ப
ட்டணம் சுப்பிரமணியமுதலியார்தெருவில் (உயு)
வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டிலிருக்கும் கொண்ணூர்
மாணிக்கமுதலியாரவர்களுடையமனோன் மணிவிலா
சமென்னும் ஆச்சுக்கூடத்திற்பதிப்பித்திருக்கும் புத்
தகங்களாவன.

கஉ, ஸ்ரீரந்தமாகியபாகவதவசனம் சித்திரப்ப
டங்களுடன்

விசேஷமாக அநேகங்கதைகளும் விருத்தங்களு
ஞ்சேரந்தபாரதம்வாலம்-ச-கூடியபுத்தகம்.

அருட்பா

பெரியபுராணம்பாட்டு.

காளத்திபுராணம்.

கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

சிதம்பரபுராணம் மூலமும் உரையும்

பத்திராசலராமதாசுகீர்த்தனை.

சானந்தகணேசர்புராணம்.

ஞானவாசிட்டவசனம்.

நைடதமூலம்.

இரங்கேசவெண்பா மூலமும் உரையும்.

இன்னும் பலவிதபுத்தகங்களும் விலைசாசமாய்
 ஷேஷச்சக்கூடத்திலும் சிதம்பரம்மேற்கோபுரவாய
 ற்படியில் புத்தகஞாப்புக்கடைவைத்திருக்கும் ஷே
 கொ - மாணிக்கமுதலியாரவர்களிடத்திலும் பெற்று
 க்கொள்ளலாம்.

